

Logaške novice

Glasilo občine Logatec, 22. september 2006, letnik XXXVII, št. 8-9

- ❖ Po novega župana
- ❖ Uravnotežene finance in preusmerjene investicije
- ❖ Na obisku dva evropska poslanca
- ❖ Ob 100-letni "Kroniki" medvejskih gasilcev
- ❖ Logaškimi gasilcem novo vozilo
- ❖ Upokojenci počastili svojo 60-letnico
- ❖ Do nove podobe starega mestnega jedra
- ❖ Tretje na svetovnem prvenstvu v Twirlingu
- ❖ Skavti na Francoskem
- ❖ Namizni tenis do evropske ravni
- ❖ Šolsko leto je začelo 1314 učencev

Le kdo nam bo županil?

Kar 6 jih je, ki se nam na straneh Logaških novic priporočajo za našo naklonjenost.

Do zdaj je bilo na Koroškem le 77 dvojezičnih krajevnih napisov, in ker naj bi jih bilo do leta 2009 že 142 je med našimi distributerji politične slabe volje kar nekaj tistih, ki označujejo pristanek na tako rešitev za narodno izdajstvo. Recimo. Je pa vse v najlepšem redu, če na Koprskem silijo dvojezični napisi tudi v kraje, kjer dvojezičnosti po zakonu sploh ni. Da se s tovrstno komaj opazno prakso lahko sčasoma razširi italijanščina tudi tam, kamor ji ni mesto, pa to nikogar posebej ne zanima; da bi vtem kdo iskal kake kali raznarodovanja, če že ne narodnega izdajstva, ni govora.

Z zakonom o varstvu javnega reda in miru, po katerem mlajši od 16 let ponoči ne bodo smeli v lokale, kjer prodajajo alkohol, je po anketah soglašalo 78,2% staršev, in le 19,5% jih je proti; v parlamentu, kjer imamo predstavnike ljudstva (tudi tistih 78,2%), pa se jih je skoraj 50% odločilo zoper zakon.

Vladimiru Putinu so nedavno tega zastavili na spletni konferenci 156.824 vprašanj, in mož je menda odgovoril na dobro 1/5 vprašanj – kar je 31.364 odgovorov. Ha. Pri nas ga ni, ki bi

mogel odgovoriti na eno samo vprašanje: Kdo je povzročil povojno hudodelstvo (14.000 pomorjenih), ki je na najbolj grob način poteptal splošna pravna načela, ki jih priznavajo civilizirani narodi? Moralno pohabljenе duše nam znajo med storilci kazati le na pokojne, med temi tudi na pokojno JLA.

Naš predsednik nas je podučil: »Imeti moramo toliko, kolikor potrebujemo za dostojno življenje. Kar je več, nas obremenjuje.« Težava je z razumevanjem, koliko je tisto »toliko, kolikor potrebujemo za dostojno življenje«. Njemu je, recimo, že ob polletju zmanjkalo 180 milijonov, kar je menda 20% od denarjev, ki so mu bili odobreni za celo leto. Ta primanjkljaj mu je pomagal pridelati bržčas tudi Aleksander Karadjordjevič, prestolonaslednik brez prestola in brez kraljestva. Čast komur čast! Ne vemo pa še, koliko bo šlo iz predsednikovega mošnjička za zgladitev spora med Slovenijo in Sudanom, vsaj dokler ne bo jasno, kdo je opravil pri reševanju pomembnejšo nalogo, ali tisti, ki je poslal odposlanca za darfurške zapahe, ali tisti, ki ga je rešil zapahov.

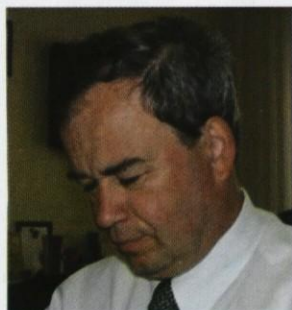
Skoraj neverjetno se sliši, da med počitnicami ni bilo nasilja po šolah. Če je to res, potem bo najbolje, da bi šolsko leto spremenili v počitnice.

Ampak najbolj aktualno vprašanje ta hip je in ostaja: **Kdo nam bo po novem županil?** Prav gotovo ga vsi poznamo; ne vemo pa še zanj – vsaj do 22. vinotoka ne!

Urednik

Dober dan, gospod župan!

Naravnost iz pisarne župana Janeza Nagodeta

Župan Janez Nagode

Logatec vendarle na Notranjskem

Občinski svet občine Logatec, ki sicer še vedno spada v statistično Ljubljansko regijo, se je na avgustovski seji odločil, da odkupi 13,01% družbe Regijsko razvojne agencije Notranjsko-kraške regije s sedežem v Pivki. Odločitev, vredna 5.785.000 tolarjev, temelji na interesih za vključevanje v projekte omenjene regije. Tako je občina Logatec postala enakopravna članica med občinami Notranjsko-kraške regije, ki so solastnice preostalega dela družbe. Odločitev naj bi omogočala boljše delo pri zagotavljanju in izvajanju skupnih projektov. Na skupščini 28. avgusta je bil za predsednika družbe izvoljen župan občine Bloke Jožef Doles, za podpredsednika pa logaški župan Janez Nagode.

Prvi skupni program Notranjsko-kraške regije

Občine Logatec, Borovnica, Brezovica, Cerknica, Loška dolina, Bloke, Postojna, Pivka in Vrhnika so prek Regijsko razvojne agencije Notranjsko-kraške regije skupaj naslovile na Direktorat za evropske zadeve pri Ministrstvu za okolje in prostor študijo, ki naj bi uredila prvo fazo odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih in padavinskih voda. Študija se nanaša na območje povodja srednje in zgornje Ljubljane. Študija vključuje tudi projekt za Logatec, za katerega načrtuje gradnjo nove čistilne naprave v občinskem središču in čistilne naprave s kanalizacijo v Rovtuh ter gradnjo primarnega vodovoda na Kalce in Martinj Hrib. Celoten projekt, vreden 64 milijonov evrov – samo del zalogaško občino velja 9,2 milijona evrov – naj bi sofinancirali tudi evropski kohezijski skladi v letih 2007-2013.

Rekonstrukcija Zdravstvenega doma v leto 2007

Vodstvo Zdravstvenega doma Logatec je, žal, zamujalo s projektno in izvedbeno dokumentacijo. Še vedno ni gradbenega dovoljenja za širitev in rekonstrukcijo zdravstvenih prostorov, tako ni uspelo občini angažirati obljubljenih nepovratnih sredstev Ministrstva za zdravje za sofinanciranje prepotrebne naložbe. Investicija se tako prenaša v naslednje leto upajoč, da bo obljuba pristojnega ministrstva veljala tudi tedaj.

Živahneje na drugih gradbiščih

Dela na magistralki skoz Logatec so se zaradi arheoloških najdb nepredvideno upočasnila. Se pa komunalno infrastrukturna dela drugod odvijajo s predvideno dinamiko. Tako se zaključuje prenova vodovoda po ulicah za Narodnim domom. Tamkajšnje ulice, ki so bile že prej prekopane zaradi plinovoda, zdaj pa zaradi vodovoda, bodo na novo preplastili z asfaltom. – Tudi kanalizacija na ulici Jačka lepo napreduje, čeprav bo tam zahtevnejši preboj pod avtocestnim priključkom; Direkcija za ceste namreč ne dovoljuje prekopa avtocestnega priključka. Sočasno se pripravlja tudi projekt enostranskega pločnika vzdolž Jačke, vendar se utegne izgradnja pločnika zaradi dolgih postopkov pridobivanja zemljišč premakniti v naslednjo pomlad.

Martin Koren

Kanalizacija vzdolž Jačke.

Na naslovnici: Z arheologi do prenove Tržaške.

Foto: Goran Rupnik

Sredi uravnoveženih financ

Občinski svet se je 31. avgusta dovolj zlahka prebijal skozi polletni finančni izkaz in rebalans do zaključnega računa pa prek turistične takse in prodaje »Stare občine« do občinskih priznanj

Polletni proračunski obračun ob nepredvidljivem tempu naložb

Bilanca prihodkov za prvo polletje kaže za dobre 4% zaostanka od načrtovanega, odhodki pa komaj presegajo 31% planiranih. Vendar že dosedanja gibanja kažejo, da bo planirana bilanca prihodkov in odhodkov realizirana do konca leta. Žal, na prihodkovni strani najbolj izostajajo pričakovana sredstva od posameznih ministrstev – za zdravje in za okolje in prostor.

Župan je posebej opozoril na zamujanje s projektivno in izvedbeno dokumentacijo za izgradnjo Zdravstvenega doma, kar odmika naložbo. Še kočljivejša je rekonstrukcija magistralne ceste skozi Logatec. Potem ko so bili sklenjeni vsi dogovori z državo glede sofinanciranja prenove, je Direkcija za ceste kljub intervencijam župana zavlačevala z začetkom del vse do srede avgusta. Ko so dela le stekla, so stroji odkrili sledi arheoloških najdb in Zavod za varstvo kulturne dediščine je inšpekcijsko zadržal in tako upočasnil nadaljnja dela. Tako ni mogoče predvideti nadaljnega tempa gradnje. – Tudi aktivnosti glede gradnje upravnega centra zastajajo, ker se dogovori s pristojnimi ministrstvi (za javno upravo, za delo, družino in socialno ter za finance) ne premaknejo naprej.

Stanislav Brenčič

Stanislav Brenčič je potrdil županove ugotovitve glede šibke kooperativnosti z ministrstvi. Sam se je kot poslanec zelo angažiral z županom, vendar prizadevanja se težko kam premaknejo, še posebej, če prihaja do določenih blokad iz domačih logov.

K predlaganemu rebalansu letošnjega proračuna je **župan** še dodatno predlagal, naj se zaradi upočasnjene dinamike glede naložbe v Zdravstveni dom (35 milijonov) in rekonstrukcije Tržaške ceste (40 milijonov) predvidena sredstva prerazporedijo zlasti v nakup 13% deleža družbe RRA Kraško-notranjske regije, za projektno dokumentacijo za II. fazo adaptacije Šole Tabor, za urejanje javnih poti v KS Nako, Tabor, Rovte, Hotedršica, Trate in Vrh Svetih

Treh Kraljev. – Polletno poslovanje in rebalans proračuna je svet potrdil soglasno.

Župan zadovoljen z izvrševanjem proračuna – občinski svet tudi!

Izčrpano izkazan zaključni račun za leto 2005 je župan še posebej komentiral in izrazil zadovoljstvo nad izvrševanjem proračuna, ki se je realiziral skladno z zakonom ob spoštovanju plačilnih rokov. Svet je brez posebne razprave soglasno sprejel Odlok o zaključnem računu proračuna občine Logatec za leto 2005.

Za prijaznejši odnos do uporabnikov

Direktorica občinske uprave Alenka Gorza Jereb je v kratkem pojasnila predlog Odloka o turistični taksi. Namesto dopolnil k dosedanjemu odloku je za uporabnike predlagano prijaznejše novo besedilo, ki je usklajeno z Zakonom o turistični taksi. Gre za nekaj nove terminologije. Določanje vrednosti točke za obračun turistične takse še naprej določa vlada. Upoštevajoč vladna merila se je lani v občinski proračun nateklo 325.000 tolarjev. Svet je s predlogom odloka soglašal.

Na prodaj Notranjska 14

Pri odločanju o svežnju posamičnih nepremičnin je bil gotovo najbolj zanimiv sklep, da občina proda poslovno stavbo na Notranjski 14; izhodiščna cena je 135 milijonov. Svet je sklep o prodaji in namenski porabi sredstev za gradnjo novega upravnega centra soglasno potrdil.

Potrjeni prejemniki občinskih priznanj

Na predlog komisije za priznanja je svet potrdil podelitev šestih občinskih priznanj, in sicer: **Franciju Jerebu** priznanje **Častni občan** občine Logatec; **Spominsko plaketo z znakom PGD Gorenji Logatec in PGD Medvedje Brdo ter Osnovni šoli »8 talcev«**; **Listino občine Logatec** pa prejmeta **Vladimir Ferjančič** in **Mitja Žigon**.

Špela Istenič

Svetniki sprašujejo – župan odgovarja

Ladka Furlan

Zaskrbljeni nad poslovanjem Zdravstvenega doma

Ladka Furlan, SDS, je v imenu svetniške skupine dejala, da je zadnje čase veliko pripomb na storitve Zdravstvenega doma. Očitno je zdravstveno varstvo nasploh moteno zaradi pomanjkanja zdravnikov, kar se občuti tudi v Logatcu. Problem je torej širši, vendar upoštevajoč, da je občina ustanoviteljica tega javnega zavoda, bi bilo prav, da bi bili svetniki in tudi občani seznanjeni s problematiko in tudi z reševanjem teh problemov.

Župan je ugotavljal primernost pobude, zato je menil, da bi na eno prihodnjih sej povabili direktorico Zdravstvenega doma, da bi pojasnila problematiko in odgovarjala na vprašanja svetnikov.

Nevarno rušenje Mihove domačije

Miro Šemrov, NSi, je opozoril na nevarnost odpadanja

opeke in kamnov z Mihove stavbe na Kalcah. Posebej preteč je načrt zid razpadajoče stavbe; zaradi odpadanja kamnov so ogroženi pešci, zlasti šolarji, in kolesarji. Lastniki se pa za opozorila ne zmenijo. Tu bi morala občina na kak način ukrepati zaradi zagotovitve varnosti mimoidočih, morda s pozivom ustrezni inšpekciji.

Župan je ponovil kot že večkrat doslej, da so z domačijo težave, ker gre za spomenik državnega pomena in je moč torej posegati vanj le s projekti, ki jim da soglasje Zavod za varstvo kulturne dediščine. Občina je že pozivala inšpekcijo, vendar kljub dodatnim urgencam ni bilo nikakršnega odgovora niti ukrepanja. Občina bi domačijo celo odkupila, vendar lastniki zahtevajo trikrat višjo kupnino od uradno ocenjene, kar je za občino nesprejemljivo. In tako so izčrpane možnosti vpliva občine na reševanje te problematike.

Prevetritev pogodbe o prevzemu komunalne infrastrukture v IOC Zapolje

Janez Smole, LDS, je dal pobudo, da bi nadzorni odbor preveril način prevzema komunalne infrastrukture v IOC Zapolje

Janez Smole

(desno proti Vrhniki) in ali je bila sklenjena ustrežna prevzemna pogodba za komunalne naprave, ki jih je prevzela občina in ležijo na zemljiščih, ki niso v lasti občine, ter ali je sklenjena pogodba o služnosti in ali je služnost ovrednotena z ustreznim nadomestilom in vpisana v zemljiško knjigo. In dalje svetnik sprašuje, s katerim sklepom občinskega sveta se je odločalo o pridobivanju navedenega občinskega premoženja. Investitor v IOC Zapolje naj občinskemu svetu predloži v potrditev program

komunalnega opremljanja, ki ga namerava opremiti. V zvezi s pobudo predlaga tudi umik predloga za občinsko priznanje Mitju Žigonu, hkrati pa sprašuje, zakaj je bila iz obravnave izločen predlog za občinsko priznanje Veri Tratnik in skupini mažoretok.

Župan je pojasnil, da je pogodba o prevzemu komunalne opreme čista v vsem, tudi glede vrednotenja in služnosti. Prevzemna pogodba je bila sklenjena na podlagi dogovorjene pogodbe o komunalnem urejanju IOC Zapolje, ki govori o medsebojnem sodelovanju med občino, Komunalnim podjetjem in družbo TIM IMPEX. Na podlagi veljavnega zakona župan ne potrebuje za nakup

nepremičnin sklepa občinskega sveta. Ker je bila pogodba o medsebojnem sodelovanju sklenjena pred uvedbo Pravilnika o oblikovanju in sprejemu programa opremljanja za posamezno območje in ker se je izvajanje del začelo pred določilom zakona, ni bilo treba ta program pripraviti in sprejemati v občinskem svetu. Vendar župan soglaša s tem, da gre pobuda nadzornemu odboru in bi o ugotovitvah in celotni zadevi razpravljali na naslednji seji. – Glede predlogov za občinsko priznanje, pa je župan pojasnil, da gre pristojnost komisiji za priznanja; občinski svet pa posamezne predloge lahko potrdi ali zavrne.

Bo šlo brez radikalnih rešitev prometne študije?

Franc Godina, LDS, je opozoril na potrebo po trezni presoji prometne študije v mestnem jedru, ker da varianti 1 in 2 ne gresta skupaj. Promet se z enosmernimi potmi ne bo upočasnjeval, pač pa še pospeševal. Posebej temeljitega razmisleka pa je potrebno zapiranje Cankarjeve ulice.

Župan je pojasnjeval, da gre za študijo z več variantami, ki naj bi nam pomagale urediti promet, da bi postal varnejši in smotrnejši. Mesto se širi, prebivalcev in prometa je vse več, zato se bo treba odločiti tudi za radikalnejše rešitve, ki so pa po navadi dovolj občutljive.

Martin Koren

Med seboj

Praznik nad prazniki

Na Medvedjem Brdu so združili stoletnico gasilstva z 18. Kmečkim praznikom

Kot je življenje posameznika povezano z obletnicami in jubileji, so tudi društva živ organizem, v katerega so vtakana življenja ljudi in usode kar nekaj generacij.

Slovesne akademije so se petek, 4. avgusta, ob stoti obletnici gasilstva udeležili predstavniki Gasilskih zvez iz Logatca, Cerknice in z Vrhniko ter številni gasilci domačega in sosednjih društev. Zbrane je najprej nagovoril predsednik domačega društva, nato pa je sledila predstavitev zgodovine društva, ki jo je za to priložnost zbral in zapisal v obsežni »Kroniki PGD Medvedje Brdo 1906-2006« tajnik društva Franc Mlinar. Kulturnemu programu, ki ga je oblikoval Rožmarin, je sledila podelitev občinskih in društvenih priznanj in zahval.

Nedeljo, 6. avgusta, pa se je pred medvejskim gasilskim domom zgodil praznik nad prazniki. Na veliki gasilski paradi so predstavili gasilska vozila, tudi brizgalno s konjsko vprego iz leta

1908; na slavnostnem mimohodu so sodelovale tudi narodne noše ob vzpodbudnih zvokih Golažbande iz Logatca.

Kmečko-gasilske igre brez meja.

Na slovesnosti je zbrane gasilce, goste in druge prisotne pozdravil predsednik Jože Gladek; tajnik Franc Mlinar pa je izrekel veliko priznanje svojim predhodnikom. Tistim, ki so na stoletni poti dajali društvu smisel, gradili in negovali dobre medsebojne odnose, prenašali humanitarno poslanstvo gasilstva na mlajše ter gradili in pridobili to, na kar je lahko sedanji rod gasilcev upravičeno ponosen. V imenu vseh: mladine, članstva, veteranov ter ljubiteljev gasilstva je obljubil, da bodo nadaljevali in negovali tradicijo gasilstva tudi v prihodnje. – Prisotne je vzpodbudno in pohvalno nagovorila slavnostna govornica, podpredsednica GZ Marinka Cempren-Turk. Ob tej priložnosti so podelili državna odlikovanja zaslužnim članom društva, društvo pa je prejelo odlikovanje za zasluge pri razvoju gasilstva. Društvu je k jubileju čestital tudi župan Janez Nagode, ki je nato izročil ključ novega 19 milijonov vrednega gasilskega vozila

Prevzem novega vozila.

poveljniku društva. Oba govornika pa sta ob tradicionalnih čestitkah in lepih željah usmerila svoje misli v spoznanje, da so zaščita, reševanje, humanost, požrtvovalnost, preventiva in usposabljanje temelji, na katere so lahko vsi upravičeno ponosni, a hkrati tudi zahtevna in velika naloga ter obenem obveza, ki je ves čas postavljena pred vse gasilce.

Po slovesnosti pa se je ob cerkvi sv. Katarine odvijal 18. tradicionalni Kmečki praznik z veliko veselico in bogatim srečelovom, ki ga vsako leto prireja domače turistično društvo. Najprej so se na travniku nad cerkvijo odvijale tradicionalne igre v košnji, grabljenju in nekaterih bolj gasilsko pobarvanih veščinah. Za dobro voljo med posameznimi igrami sta poskrbela povezovalca – domača humorista Bogdan in Robi s svojimi gosti. Tistim, ki so si zaželeli lepega petja, je zapel Duo Mir. Kasneje so prišli na svoj račun ljubitelji plesa; plesišče je bilo kar nekam pretesno, ko so se številni plesalci vrteli ob glasbi Natalije Verboten. Spet drugi so modrovali ob kozarčku ali pa se sladkali z dobrotami, ki so jih napekle prizadevne domačinke. Videti zadovoljne in nasmejane obraze obiskovalcev je tisto, za kar so se vaščani Rovtarskih Žibrš in Medvedjega Brda trudili in na koncu tudi dosegli. Trud je bil poplačan, tudi ob veličastnem ognjemetu – v pozdrav prazniku, morda pa tudi v zahvalo nebu, da je »zdržalo«.

Ana Žakelj

Šestdesetletni jubilej

Društvo upokojencev Logatec je slovesno in radoživo počastilo svojo 60-letnico

Na Blekovskih gmajnah – v prostorih Centra veteranov vojne za Slovenijo – se je 27. avgusta v spremenljivem, vendar dovolj všečnem vremenu zbrala zajetna množica upokojencev, da so s posebno slovesnostjo in bogatim družabnim srečanjem počastili 60-letni jubilej svojega društva.

Predsednik DU Puc (na desni) predaja sliko priznanja in zahvale dolgoletnemu predsedniku Verbiču (na levi).

Slavnostni nagovor med zvoki društvenega zbora in »Golažbande«

Začetek slavnostnega sporeda je naznanil s himno ŽePZ društva pod vodstvom Karoline Medvešek. Zbor je ob »Golažbandi« sploh dopolnjeval praznično razpoloženje. Med tem ko sta jubilejni praznik pozdravila tudi Vinko Gobec, predsednik Zveze društev upokojencev Slovenije, in v imenu ZZB Logatec Viktor Šen, je z osrednjim nagovorom nastopil novi predsednik logaškega Društva upokojencev Vladislav Puc. Po pozdravnih besedah je orisal bogata pretekla prizadevanja društva in sklenil svoj nagovor z zavezo, da bo vodstvo tudi za naprej zajemalo iz

tradicije društva s posebno pozornostjo do socialnih, kulturnih, izobraževalnih, rekreativnih in družabnostnih prizadevanj.

S posebej izraženo hvaležnostjo vsem, ki so od začetkov doslej pomagali utrjevati društvo, se je predsednik še z iskrenim priznanjem zahvalil Francu Verbiču, ki je z vso predanostjo vodil društvo celih 24 let. Ob tej priložnosti je iz predsednikovih rok prejel sliko, delo domačega slikarja Franca Musca, podobo društvenega doma, na katerega je bivši predsednik, sedanji podpredsednik društva, izredno ponosen.

Med priznanji, pokali in solzami ganotja

Med solzami sreče je Franc Verbič dejal: »Zelo sem vesel te pozornosti, kakor sem bil vselej vesel sodelovanja z upokojenci, za katere sem delal z vsem srcem. Vse sem jih imel rad, brez razlike. Še posebej sem bil pozoren do starejših. In tako želim, da bi tudi novo vodstvo, ki mu popolnoma zaupam, spoštovalo moje temeljno priporočilo: nikar pozabiti na starejše. S presenetljivim darilom sem počaščen, moram reči, da ga resnično nisem pričakoval. Sprejemam ga kot izraz resničnega priznanja svojemu delu v teh dolgih letih predsedovanja društvu. Kot podpredsednik bom podpiral predsednika pri njegovih prizadevanjih v korist društvu in mu pomagal po svojih najboljših močeh.«

Posebno pozornost je predsednik Puc izkazal za prizadevno nadzorno delo v društvu Tatjani Štirn – za dvajsetletno odgovorno delo v nadzornem odboru, Rozi Sedej – za zvesto tajniško delo, ter Tončki Rudolf – kot »deklici za vse«.

Pred koncem slovesnosti so podelili še pokale najbolje uvrščenim na balinarskem turnirju, organiziranem dan pred jubilejno slovesnostjo.

Razgibane družabnosti in srečelova ni zmotil niti občasni dež

Razigrano popoldansko družabnost, ki je segla v večerne ure, je s svojo harmoniko pospremil Janez Kogovšek. Med plesnimi ritmi so se odvijale različne rekreacijske igre, ki se jih je udeležilo 80 tekmovalcev in tekmovalk ob štirih sodnikih. V vleki vrvi je v moški in ženski konkurenci zmagala ekipa iz Dolenjega Logatca, v balinanju je zmagala ekipa iz Logatca, v metanju podkev je bil s 17 točkami nedosegljiv Janez Šen, najhitreje v 2 minutah pa je ujel ribo-steklenico Franc Martinšek. V radoživi množici, ki je bila deležna, okusnih jedi z žara, je bilo bržčas težko najti koga, ki ga ni razveselil eden od 860 dobitkov iz pestrega srečelova; seveda, če je bil kupil kako srečko.

Vsa dogajanja je spretno in duhovito povezovala in animirala Janja Nagode.

Marcel Štefančič

VABILO

Twirling klub logaških mažoret nas vabi na ogled XII. Srečanja mažoretnih skupin iz Horjula, Prvačine, Trebnjega, Dobrove, iz Logatca in še od kod. Nastop mažoretnih skupin bodo nedeljo, 24. septembra, od 16. ure dalje pred Narodnim domom v Logatcu.

Skupaj oblikujemo prostor, v katerem živimo

Tako je bila naslovljena javna tribuna o načrtovanju in izrabi prostora v občini Logatec

Občinski odbor Slovenske demokratske stranke (SDS) Logatec je 4. septembra organiziral javno tribuno glede načrtovanja rabe prostora ter razvoja prometne in komunalne infrastrukture. K sodelovanju so bili povabljeni dr. Peter Verlič, državni sekretar na Ministrstvu za promet, Boštjan Rigler, član strokovnega sveta SDS, in mag. Rudi Vončina.

V polni Prešernovi dvorani je udeležence pozdravila Ladka Furlan, predsednica OO SDS Logatec; javno tribuno je usmerjal in vodil Marko Škrlj. V razpravi, v kateri so sodelovali gostje in udeleženci javne tribune, so bila izrečena kritična stališča, nanašajoča se na načrtovanje in rabo prostora ter razvoj prometne in komercialne infrastrukture.

Temeljno vprašanje tribune je bilo – Kam naprej?

Tako so razpravljavci ugotavljali, da je občina še vedno brez pobude za obvoznico. Od tod izhajajo mnogoterja vprašanja, ki žulijo občane neposredno ali posredno. Denimo: gradnje novih naselij, na primer, Grapovčnik; pripombe so zadevale zlasti načrtovanje cest in parkirišč na omenjenem območju. Dalje so bila opozorila namenjena tudi načrtovanju prometa in zaprtju posameznih cest in ulic v mestnem jedru; namreč, vse večje postajajo težavne s prostorsko preobremenjenostjo: na enem kupu se tiščijo šola, cerkev, zdravstveni dom, telovadnica, pokopališče, čistilna naprava, dom na Griču in še kaj. Posebna opozorila so veljala varstvu naravne dediščine, zlasti varstvu in ohranjanju in vzdrževanju lipovega drevoreda, svarila so veljala predvsem soljenju cest in posredno lip v zimskem času.

V drugem delu tribune pa so bili v ospredju problemi občanov: od urejanja parkirišč do planiranja cestišč v različnih nivojih, osebne stiske ljudi in njihovo slabo reševanje (od pluzenja snega do novega načina označevanja cest in ulic, parkirišč, skratka, sedanje in bodoče težave pri urejanju prostora).

Iz razprav na tribuni se je dalo razumeti, da pri urejanju prostora je dovolj težav za sedanjega in tudi bodočega župana, ki naj bi skliceval predprostorske konference, da bi se na njih kar najbolj opredelile želje občanov, upoštevajoč strokovne podlage.

A. Čuk

Evropski poslanec na Logaškem

Na povabilo občinskega odbora NSi se je na Logaškem mudil evropski poslanec Lojze Peterle

Sredi poletja je na povabilo občinskega odbora NSi obiskal Logatec evropski poslanec Lojze Peterle. Gostitelji so Peterletu najprej predstavili projekt gradnje večnamenskega Doma na Griču v Dolenjem Logatcu nato še projekt Centra veteranov vojne za Slovenijo na Blekovskih gmajnah. Za obe gradnji se pri zbiranju investicijskih sredstev ozirajo tudi po evropskih skladih, za kar je evropski poslanec prepričan, da bi bila smiselna prijava na razpise Evropske zveze. Pri tem je visoki gost izrazil vso svojo podporo.

V Rovtahn je Lojzeta Peterleta sprejel tudi ravnatelj tamkajšnje osnovne šole Mitja Turk, ki se je ob prikazu plezalne stene zahvalil evropskemu poslancu za donacijo 1.240.000 tolarjev, s čimer si je šola v telovadnici pomagala do pomembne športne pridobitve.

Evropskega poslanca Lojzeta Peterleta so sprejeli logaški funkcionarji NSi

Po ogledu lesne proizvodnje, ki nastaja na Petkovcu v sodobno opremljeni delavnici podjetnika Janeza Hladnika, je Peterle z veliko zanimanja poklepetal še z nekaterimi vaščani o delu in življenju v tem koncu logaške občine.

Svoj enodnevni obisk je Lojze Peterle sklenil med veselično razpoloženo množico na Medvedjem Brdu ob tamkajšnjem tradicionalnem Kmečkem prazniku.

Alfi Ž.

Slovenija – ker smo tu doma!

V sklopu projekta Nove Slovenije »Slovenija, ker smo tu doma« je vodstvo stranke z avtobusom obiskalo večje kraje v naši domovini – Avtobus z vodstvom se je soboto, 22. julija, potujoč po Notranjski, Krasu in obali, ustavil tudi v Logatcu

Pred domom Marije in Marte so se sobotnega dne zbrali predstavniki Nove Slovenije iz Hotedršice, Rovt in Logatca s svojimi člani. Po predstavitvi dosedanjega dela v župniji sv. Nikolaja, ki ga je zaradi dopusta župnika Janeza Kompareta predstavil predsednik logaške Nove Slovenije **Vladislav Puc**, je nadalje spregovoril o načrtih za prihodnjo ureditev trga sv. Nikolaja.

Ob tej priložnosti je evropska poslanka **Ljudmila Novak** spregovorila o razlogih za popotovanje delegacije. Obisk je bil namenjen predvsem seznanjanju vodstva z načrti in problemi na lokalni ravni. Pogovor je tekel tudi o možnih kandidatih za župana in občinske svetnike na jesenskih volitvah, pri čemer se poslanki Novakovi zdi pomembno število svetniških mest v občinskem svetu. NSi računa predvsem na mlade, saj število članov v podmladku narašča. Seveda, izvršni odbor budno spremlja novačenje kandidatov.

Za občane je zanimivo zlasti vprašanje lobiranja in možnost pridobivanja denarnih sredstev iz evropskih skladov. Žal, pravi Novakova, tega vpliva nima, saj je delo evropsolancev usmerjeno predvsem v pripravo zakonodaje v evropskem parlamentu. Za evropska sredstva pa se občine lahko potegujejo le na podlagi dobrih in pravočasno izdelanih projektov.

Dokaj številna delegacija, v kateri, žal, ni bilo dr. Andreja Bajuka, je po ogledu Logatca nadaljevala pot proti morju.

Albin Čuk

Gasilem v Dolenjem Logatcu novo vozilo

Ob lepem vremenu so dolnjelogaški gasilci 16. julija proslavili slovesen prevzem novega gasilskega vozila – Še prej so izvedli 11. gasilski rally za pokal Jožeta Albrehta

Zmagovalec rallyja PGD Pristava

Na 11. gasilskem rallyju za pokal Jožeta Albrehta se je potegovalo deset društev v štirih različnih vajah. Tekmovalci so najprej tekmovali v tako imenovani »hitri vaji z motorno brizgalno«, kjer je morala vsaka napadalna skupina podreti svojo tarčo. V spretnostni vožnji so se morali tekmovalci zaustaviti pred oviro, ki je niso smeli podreti. Zanimivo je bilo tudi tretje tekmovanje »malo za šalo, veliko zares«. Po dva tekmovalca sta s krožniki prenašala vodo in jo vlivala v steklenico. V naslednji »taktični mokri vaji« so po trije tekmovalci sklapljali sesalni vod, po trije pa so prinašali vodo v treh plastenkah. Zadnji tekmovalec pa je moral v zbirno posodo odnesti vodo in jo vlit v cev. – Zmagalo je PGD iz Pristave pri Mestinju; nadalje so se razvrstili PGD: Gornji Logatec, Rovte, Laze-Jakovca, Ivanje selo, Dolenji Logatec, Medvedje Brdo, Rovte-Petkovec, Vrh Sv. Treh Kraljev ter Hotedršica.

Prevzem in blagoslov novega vozila

Po končanem rallyju in slovesni gasilski povorki je bil na vrsti najsvečanejši dogodek – prevzem in blagoslov novega sodobnega gasilskega vozila GVC-24/50. Vozilo je bilo kupljeno z denarjem, zbranim med občani, gospodarskimi družbami, podjetji in pri samostojnih podjetnikih. V naložbi sta izdatno sodelovali tudi občina in domača gasilska zveza. Naložba je vredna 41 milijonov tolarjev. Priložnostna razstava je ob pripovedovalčevem besedilu predstavila najpomembnejše pridobitve gasilcev v preteklosti

Tako smo zvedeli, da je društvo prvo črpalko Rosenbauer dobilo v zadnjem desetletju devetnajstega stoletja ob pomoči vaščanov in južne železnice. Uporabljali so jo polnih petdeset let, temeljito obnovljena pa deluje še danes. Svoje prvo vozilo je društvo kupilo 1962 in je bilo v uporabi enajst let, nato so ga prodali Balonarskemu društvu Ljubljana. Društvo je sicer opremo nenehno posodabljal, med večje naložbe štejejo v letu 1981 nabavljeno avtocisterno TAM za prevoz požarne vode, v sušnih obdobjih pa

Sv. Florijan za logaškega župana.

Foto: F. Brus

tudi pitne vode. V letu 1996 se je sodobnemu gasilskemu parku pridružilo sodobno orodno vozilo mercedes sprinter, opremljeno z visokotlačno črpalko in 350-litrsko cisterno. Lani je Gasilska zveza Logatec za potrebe društev kupila poveljniško vozilo Renault Kangoo in ga dodelila v upravljanje dolnjelogaškemu društvu

Po raportu poveljnika društva Franca Jesenovca mlajšega so spregovorili generalni direktor za zaščito in reševanje Bojan Žmavec, podpredsednica gasilske zveze Slovenije Marinka Cemperturk, župan Janez Nagode ter predstavniki okoliških gasilskih društev. Uradni prevzem vozila GVC 24/50, katerega podvozje so uvozili iz Nemčije, nadgraditev pa zaupali podjetju WEBO s cisterno za 5000 l vode in 500 l penila ter z opremo za razsvetljavo in z ostalo opremo za samostojno posredovanje pri požaru, so opravili župan, poveljnik društva in voznik Miloš Nagode. Blagoslov vozila pa je opravil zaporniški duhovnik Robi Friškovec, ki je blagoslovil tudi poveljniško vozilo Renault Kangoo.

Slovesnost je poživila »Golašbanda«, ki deluje pri Pihalnem orkestru. Gasilci pa so županu izročili spominsko darilo za njegova prizadevanja pri nakupu vozila.

Tudi to pot se je slavlje končalo z gasilsko veselico; njen čisti dobiček so gasilci namenili kritju stroškov operativnega vozila.

Albin Čuk

Gospodarske diagonale

Pred posegi v staro mestno jedro

Na rob javni razgrnitvi občinskega lokacijskega načrta (OLN) za območje urejanja DLJ3-C3 Center (Tržaška cesta del) – Umestitev načrtovane ureditve v prostor

Osnutek dokumenta je izdelal URBI iz Ljubljane po naročilu občine Logatec. Za razumevanje nameravanega prostorskega posega bo treba kaj več izvedeti tudi o »Idejni zasnovi gradnje večgeneracijskega doma na Griču«. Ta projekt je po naročilu župnije Dol. Logatec izdelal Bogdan Dacar.

Menim, da je umestitev objektov v prostor sprejemljiva in da je »arhitekturna rešitev« zadovoljiva, saj so vsi posegi v prostor pomembno determinirani s strogimi pogoji varstva kulturne dediščine, zato načrtovalci niso imeli velike izbire pri poseganju v prostor in ne pri oblikovanju novega. Za realizacijo predvidene gradnje pa bo potreben predhodni strpni pogovor še posebno z vsemi, ki prebivajo v tem prostoru.

Postavlja pa se širše uokvirjeno vprašanje, kako zasnovati »življenje« (vsebine) v starem jedru in kako nadaljevati s pripravo in realizacijo urbanističnih (prostorsko načrtovalskih) smernic za urejanje celotnega območja starega jedra Logatca (med Tržaško in Cankarjevo ter med Tušem in starim Mercatorjem). Po mnenju

nekaterih (res, da samo posameznikov) pomeni lastništvo Cerkve v tem prostoru prezahtevno poseganje v konceptualno zasnovo starega jedra. Zato sem mnenja, da je samo jasno lastništvo in pripravljenost lastnikov za investiranje in sanacijo predolgo propadajočega stavbnega fonda rešitev za ves kraj.

Župnija s programom, ki nakazuje aktivnosti, namenjene vsem: ostarelim in mladim – kar se zdi tudi pomembno – ne zapira tega prostora komurkoli. Samo pravila »komuniciranja« v tem prostoru ali točneje v objektih naj bi bila prilagojena vsem in ne samo tistim, ki v svojih prostorih (klubih...) dovoljujejo tudi za druge moteče dejavnosti, npr., hrup, ponočevanje, zabave kar tako, ki bi izključevale druge (starejše ali mlade).

Sprejemam tudi predvideni okvirno postavljeni program (vsebine), o čemer naj bi bila javnost bolj poučena, v prepričanju, da gradimo večnamenski dom mladim in starim in ne nazadnje vsem in ne samo za župnijske potrebe. Center naj z izgrajenimi prostori nadgradi življenje starega jedra za srečanje starih in mladih, namenjen

socialnim, vzgojnim, kulturnim funkcijam pa tudi počitku.

Poseben prostorsko urbanistični problem urejanja Griča zadeva dostopnost in parkiranje (mirujoči promet). Ob tem se mi utrjuje prepričanje, da rešitev mirujočega prometa ne more biti predmet razprav samo ob Griču, cerkvi sv. Nikolaja, ob zdravstvenem domu, šoli... Rešitev tega problema mora biti v iskanju skupnega parkirnega prostora in več manjših (morda tudi podkletenih) za vse obiskovalce in stanovalce širšega območja starega jedra – za potrebe občine, zdravstvenega doma, šole, cerkve, vrtca, obiskovalce pokopališča in prireditve v športni dvorani, za semnje, trgovine, župnišče, banko, staro občino in ne nazadnje ta stanovalce.

Vse to je ostalo odprto tudi ob razgrnitvi OLN za zdravstveni dom, zato je primerno javno še kaj več povedati o rezultatih opravljene prometne študije. Na rezultatih te študije namreč sloni tudi razgrnjeni OLN, o katerem pravkar razpravljamo. Svojevrsten, na videz sporen je problem omejitve (preusmeritve)

prometa ob cerkvi zaradi širitve prizidka k cerkvi.

Za ondodne prebivalce je zapora motornega prometa že danes smiselna in varnejša rešitev. Obvoz bo v vsakem primeru v prihodnje nujen. Načrtovalci pa sicer že povsod namenjajo stara jedra – z izjemo dostavnih in interventnih dovozov – le pešcem.

In predstavitev kozolca – sestavine logaške stavbne dediščine – izpred Doma Marije in Marte se zdi prav dobrodošla. Slovenski kozolec – tudi logaški – je pomembna promocijska in učna možnost, ki jo znajo mnogi s pridom uveljaviti. Morda bi lahko kozolec predstavili celo na šolski vrt in bi postal sestavina ali celo zasnova šolske (tudi krajevne) etnološke zbirke; lahko bi pa kozolec stal tudi kje drugje na vidnem, vsem dostopnem kraju.

Prav je, da se z javno predstavljenim-razgrnjenim delom nadaljuje, da bi uredili za vse nas prijetno, zdravo in načrtno oblikovano poselitveno jedro, ki ga Logatec, ko postaja mesto, resnično zasluži.

Pavel Mihevc

Ko se srečata antični Longaticum in sodobni Logatec

Kaj da ne, radosten je človek nad vsem, kar se mu razodene kot pomoč za spoznavanje preteklosti; če je ta odmaknjena v antiko, pa še toliko bolj. Včasih se pa primeri, da se pod tlemi, ki bi jih bilo treba kar najhitreje preurediti, prikažejo sledi v davnino in treba jim je slediti. Preureditvena dela pa morajo počakati. Kako dolgo, tega običajno nihče ne more povsem zanesljivo povedati.

Nekako tako se je naredilo ob začetnih delih za prenovo Tržaške ceste skozi Logatec. Ob izkopih za poglobitev ceste in vgraditev kanalizacijskih vodov v globini

Kosti - pa ne najbolj človeške.

dveh metrov so službe Zavoda za varstvo kulturne dediščine opazile nekatere keramične drobce, ki so se dali opredeliti po

izvoru v čas med 1. in 5. stol. po Kr. In arheologi raziskujejo vzdolž trase pričakujoč, da se utegnejo arheološke zanimivosti prikazati še posebej tam nekje med Erkerjevo domačijo in Narodnim domom.

Delo na cesti se je tako upočasnilo; za kako dolgo, se torej ne ve. Ne da se tudi nevesti povečanih stroškov, ki jih mora pokriti investitor cestne prenove. Če pa nam bodo raziskave ponudile kaj več vedenja o antičnem Logatecu, nam ne bo žal ne odgojenih del in tudi ne višjih izdatkov. Bomo videli...

MAŠ

Za boljše oranje

Četudi obračanje brazd pri nas ni poglobitnega pomena za kmetije, saj prevladujejo travne površine, pa le velja, da je za dobre pridelke na njivah poglobitno oranje

Zato izkoriščamo letošnje 50. državno prvenstvo oračev, ki se je odvijalo septembra v Beli krajini, da pred jesenskim oranjem opozorimo na nekaj pravil pri tem pomembnem kmečkem opravilu. Seveda, so na državnem prvenstvu tekmovali orači s tekmovalnimi plugi (krajniki in obračalnimi plugi), ki si jih večina kmetov ne more privoščiti (tako kot si ne moremo navadni zemljani privoščiti avtomobilske tehnike, ki se skriva pod pokrovi avtomobilov dirkačev v rallyu ali formuli 1), zato kakovost opravljenega dela presega tisto, ki jo vidimo na naših njivah.

Da pa bi se vsaj za korak približali najboljšim, nekaj napotkov.

– Oranja se lotimo ob primerni vlažnosti tal. Praktični preizkus je naslednji: kepa, ki jo stisnemo v pest, se mora na pritisk s prstom ponovno zdobiti; – plug moramo pripeti tako, da prosto teče v smeri oranja, stabiliziramo ga le toliko, da se ne zadeva v gume traktorja; – plug uravnavamo tako, da je njegovo ogrodcje po dolžini oranja in pravokotno na smer oranja vzporedno s površino; – pravilno nastavimo kolenčasto

Kot bi ustrelil s puško, je odprl brazdo državni prvak v oranju s plugi krajniki Jože Zver iz Prekmurja.

os; ker traktor pri oranju vozi z desnima kolesoma v brazdi, nam kolenčasta os omogoča izravnavo pluga, s položajem te osi tudi ožimo in širimo prvo brazdo; – prvo,

drugo, tretjo... brazdo moramo orati v enaki globini in širini; črtalo nastavimo tako, da odreže brazdo toliko v celino, da pokončni rob deske teče za debelino prsta od celine, globina, ki jo mora rezati črtalo, je za tri prste plitvejša od konice lemeža; – predplužnik spustimo toliko, da postrga rob brazde do 5 cm globine pri oranju strnišča in do 3 cm pri oranju ledine, in to pri vseh plužnih telesih enako; čim manj odreže v globino predplužnik, tem večjo površino preoranih brazd izpostavimo vremenskemu vplivu preko zime, ki zrahlja in zmrvijo zgornjo plast preorane zemlje; – vse deske morajo biti med seboj na vseh mestih enako oddaljene (pravilno nastavljen plug, oziroma plug ne sme biti »zategnjen«); – imeti moramo pravilno razmerje med globino in širino brazde. Optimalno je 2:3 (20 cm v globino pri 30 cm široki brazdi – to je optimum pri 12-colskem plugu), s tem dosežemo želeni kot prevrnjenih brazd, ki naj znaša 135°; prilagodimo hitrost oranja glede na sestavo ornice in vlažnost zemlje.

Marjan Papež

Prijazno o slovenskem kozolcu

Prizadevni sodelavci TD Podgura in Turistične zveze Slovenije (TZS) so 8. julija pripravili v Belskem posvet na temo »Kozolci topjarji na Slovenskem« – Kako pa s topjarji na Logaškem?

Predstavniki TZS s predsednikom dr. M. Rožičem, župan občine Postojna, predstavniki stroke, Notranjsko-kraške turistične regije, gostoljubni sodelavci TD Podgura in posamezniki iz različnih koncev Slovenije so se zbrali na Belskem pod lepo obnovljenim kozolcem topjarjem sredi etnološke zbirke kmečkega orodja. Ta »spomenik« ljudskega stavbarstva stoji ob cesti proti Predjamskemu gradu.

Uvodoma je dr. M. Rožič spregovoril o kozolcu kot zanimivosti, njegovi vrednosti danes in v prihodnje, o vlogi občin in v spodbudo lastnikom, ki naj bi s kozolci prispevali k promociji naše dediščine. Prijetno je bilo slišati postojnskega župana Jerneja Verbiča, ki je podprl vsa ta lokalna in slovenska prizadevanja za

ohranjanje kozolca. Iz več zornih kotov je o kozolcu spregovoril dr. Vito Hazler, ki je v svoji knjigi »Kozolci na Slovenskem« zapisal med drugim: »Kozolci so odlična priložnost tudi za pripravo turistične ponudbe. Če bi jih ljudje bolje spoznali, bi se zagotovo povečala skrb za njihovo ohranitev. Pravilno vrednotenje je ena od podlag varovanja in razvoja dediščine.« Opozoril pa je tudi na prepoznavnost Slovenije po tem »fenomenu« ljudske ustvarjalnosti.

Na Belskem so očitno znali vzpodbuditi interes vaščanov za ohranitev te dediščine s postavitvijo »muzeja v naravi«, pa še prestaviti so ga morali iz horjulske doline. Znana slovenska svetovljanka Jana Valenčič je takrat, ko je Slovenija najbolj potrebovala promocijo, v Vel. Britanijo uvozila in postavila dva prava kozolca: eden

stoji v Oxfordu, drugi na posestvu princa Charlesa.

Tudi pri nas v Logatcu, kjer imamo še več prav lepo ohranjenih »spomenikov« ljudske ustvarjalnosti, ne bi smeli pozabiti, da je kozolec lahko tudi naš ponos. Želim si pa, da bi bilo čim manj žalostnih koncev, kot smo ga doživeli še ne dolgo tega. Ko je že vsa Evropa priznavala »vrednost« našega kozolca, smo ga mirno in brez pomislekov, namesto da bi ga popravili in obnovili, raje »pospravili« – lep, na vidnem delu Logatca stoječi »Jakletov« kozolec.

No, pa saj jih je še nekaj v Logatcu. Kaj bomo z njimi, še ne vemo. Morda je odgovor na to vprašanje mogoče dobiti tam, kjer so se do odgovorov že dokopali, npr., v Kranjski gori, kjer že celo vrsto let poteka »projekt obnove gorenjskega kozolca«.

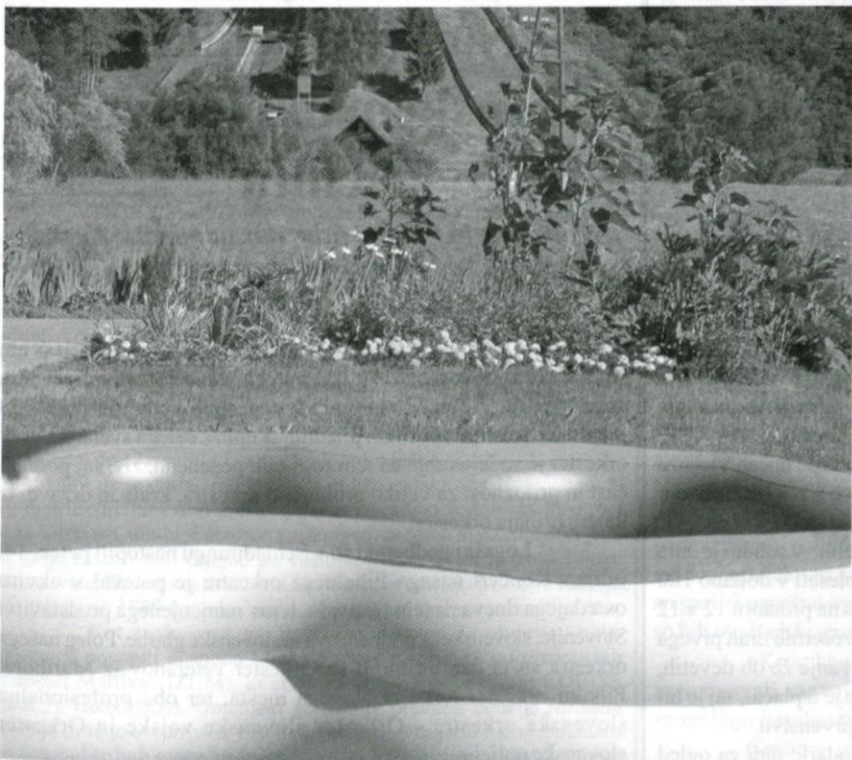
Pavle Mihevc

Ko je Lokev le ribnik

Še pred izgradnjo obvoza in pred regulacijo Logaščice so se domačini v vročih poletnih dneh kopali in hladili po več jezovih vse od Trumbe preko Furlanovega in Tršarjevega jezua do Ovinka oziroma Brezna pa vse do kopališča na Marekah.

Danes je v Logatcu ostala le še ena sama večja vodna površina ribnik: Lokev pod Sekirico, ki, žal, ni primerna za kopanje. Ribnik oskrbuje ribiška družina Vrhnika, ki v ribnik vlaga ribji zarod in prodaja ribolovne dovolilnice. O tem mi je pripovedoval sosed ribnika Tomaž Meze – Alešev Tomaž, ki je svoj del brežine lepo uredil.

Vendar sta v letošnjem vročem juliju njegova sinova s prijatelji lahko čofotala le v plastičnem bazenčku ob robu Lokve.

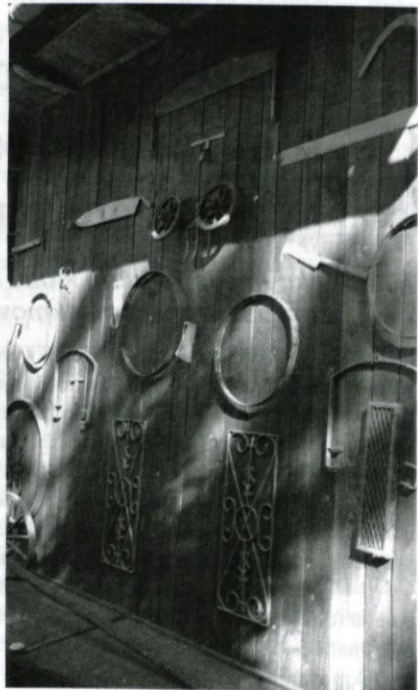

Ob Lokvi – pač plastična rešitev.

Besedilo in foto: France Brus

Staro orodje za okras

Andrej Pečkar s Tabora ni zavrgel starega kmečkega orodja, temveč ga je očistil, prebarval in obesil na steno večnamenske lope pod cerkvijo na Taboru in tako ohranil delček polpretekle zgodovine.

Med lepoto starin.

Andrej je tudi ljubitelj konj, na kar obiskovalca opozorita dva zložena komata, ki visita na steni pred hlevom.

Besedilo in foto: France Brus

Bron za logaški Twirling klub

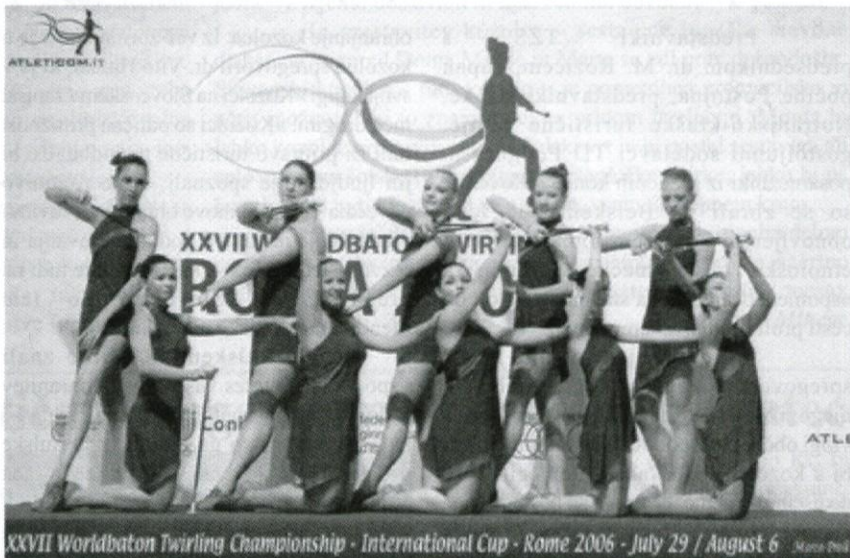
Twirling klub logaških mažoret je na 27. svetovnem prvenstvu osvojil odlično 3. mesto.

V Rimu je od 1. do 6. avgusta v okviru 27. Svetovnega prvenstva WBTF (World Baton Twirling Federation) potekal II. Inretnational CUP, ki se ga je udeležila starejša skupina iz logaškega Twirling kluba v sestavi: Barbara Čuk, Sara Pečkaj, Maša Urbančič, Lara Ferbišek, Maja in Sonja Stagličič, Klara Križaj, Maja Podkrajšek, Kristina Ilič, Mojca Garbas in Anita Omerzu.

Večina priprav je potekalo v Narodnem domu, ki pa niti najmanj ni primeren za priprave na tako veliko tekmovalje (koreografija je prostorsko vezana na velikost košarkarskega igrišča, v višino pa za met palic najmanj 10 metrov). Nekaj treningov so dekleta opravila v zgodnjih jutranjih urah na igrišču pred Narodnim domom, del priprav pa so imele na Rogli.

Tekmovalje je bilo zelo naporno. Punce so spale 30 km iz Rima, kar je veljalo najmanj 1 uro vožnje do dvora v silni vročini. Kljub temu so si ogledale več tekmovalj, pod vodstvom Barbare pa tudi več zanimivosti. Na dan tekmovalja je vse udeležence sprejel papež Benedikt XVI.

Med dvajsetimi sodelujočimi državami je naša skupina zasedla odlično tretje mesto, kar je pomenilo prvo medaljo za Slovenijo na tako velikih tekmovaljih.

Dekleta bronastega sijaja.

Boljše od Logatčank so bile plesalke iz Italije in Anglije. Med slovenskimi predstavnicami so se lepo uvrstile tudi plesalke iz Nove Gorice na 6. mesto in Cerkničanke na 11. mesto. – Poleg nastopa v skupini so se tekmovalja udeležile tudi posameznice v solo obveznem programu in zasedle: 26. mesto Sara Pečkaj, 36. mesto Lara Ferbišek, 42. mesto Maša Urbančič in 44. mesto Maja Stagličič.

Najprej jim je že v Italiji čestitala predstavnica Svetovne zveze, ki je pohvalila napredek v tehniki palice, v postavitvi telesa in plesu. Posebno presenečenje pa jih je čakalo doma, saj so jim starši, mlajše članice kluba, ravnateljici obeh šol in župan pripravili v Zapolju enkratni sprejem.

Zahvala gre vsem, ki so dekletom kakorkoli pomagali, še posebno pa staršem, kajti brez njih vsega tega ne bi zmogle.

Artemis

Mažorete uspešne tudi na evropskem prvenstvu

Mlajša skupina iz Twirling kluba logaških mažoret osma na evropskem tekmovalju v Italiji

Od 1. do 3. septembra se je v Vicenzi odvijalo 8. Evropsko tekmovalje mažoretnih skupin. Tekmovalja se je udeležilo tudi 14 deklet logaške mlajše skupine mažoret. Skupina, ki je bila v resnici med najmlajšimi sploh, se je prvič udeležila tako velikega tekmovalja in se v močni konkurenci uvrstila na visoko 8. mesto.

V večernih urah prvega dne so se dekleta po ulicah Vicenze udeležile velike parade, ki je trajala kar dve uri; v zelo zanimivem programu so se predstavile vse skupine in nekaj godb.

Tekmovalje pa je potekalo v dveh delih: v soboto je bila parada (dekleta so morala v treh minutah preplesti v dolžino 100 m), v nedeljo pa je bila na vrsti figurativni ples na prostoru 12 x 12 m. Tekmovalje je bilo zelo naporno: parada v večernih urah prvega dne, jutranje vstajanje ob šestih, prvo tekmovalje že ob devetih, nato priprave za naslednji dan. Vendar napor se je izplačal, saj je bil poplačan z visoko uvrstitvijo na evropskem prvenstvu.

Nekaj časa in priložnosti je bilo vendarle tudi za ogled zanimive Vicenze.

Artemis

Naši godbeniki v evropskem in svetovnem zenitu

V juliju se je Pihalni orkester udeležil v Avstriji največjega festivala pihalnih orkestron na svetu – MID Europe

V Schladmingu, svetovno znanem avstrijskem smučarskem središču, vsako leto poteka največji festival pihalnih orkestron na svetu. V različnih kategorijah sodeluje preko 50 pihalnih orkestron in drugih pihalnih skupin s celega sveta. Za vsak orkester je sodelovanje na tem festivalu poseben izziv, saj pomeni čast in priložnost za veliko promocijo orkestra, kraja in države, iz katere prihaja orkester.

Logaški godbeniki so v Schladmingu nastopili petek, 14. julija. Koncert našega Pihalnega orkestra je potekal v okviru osrednjega dneva na tem festivalu, letos namenjenega predstavitvi Slovenije, slovenskega godbeništva in slovenske glasbe. Poleg našega orkestra so ta dan nastopili še Orkester veteranov iz Maribora, Pihalni orkester Krka iz Novega mesta, ter oba profesionalna slovenska orkestra - Orkester slovenske vojske in Orkester slovenske policije.

Logaški godbeniki so na uro trajajočem koncertu izvedli najprej zahteven koncert za solo kitaro (Koncierto de Aranjuez) s

solistko Katjo Porovne-Silič, v nadaljevanju so igrali predvsem glasbo slovenskih avtorjev (Kozina, Adamič). Kot posebnost velja omeniti, da sta se prav na tem koncertu prvič na mednarodni ravni predstavila kot mlada slovenska avtorja tudi dirigent našega orkestra Marjan Grdadolnik s skladbo Ave Maria (solistka je bila sopranistka Rebeka Hren) in solist orkestra Vid Pupis, ki je prav za ta nastop napisal in predstavil skladbo Fanfare Balcanique (krstna izvedba). Vse skladbe so pozele bučen aplavz; za dodatno vroče dlani pa je poskrbel skorajda tradicionalni zaključek z Adamičevo koračnico Tra- ta-ta. Koncert je bil tonsko posnet in izdan na priložnostni CD plošči.

Razveseljivi odzivi publike in strokovnih spremljevalcev festivala v dvorani ter kasnejši odmevi zunaj nje so ponovno potrdili, da slovensko godbeništvo po svoji kvaliteti sodi v sam evropski in svetovni vrh, v katerem je tudi logaški Pihalni orkester močno prepoznaven.

V okviru festivala so v Schladmingu potekale tudi različne glasbene delavnice in strokovna izpopolnjevanja. Pod vodstvom najvidnejših dirigentov in skladateljev svetovnega slovesa je po tednu dni trdega dela zaključni koncert odigral tudi mednarodni mladinski pihalni orkester, sestavljen iz glasbenikov vseh kontinentov. Slovenijo sta v tem orkestru zastopala dva mlada glasbenika. V tolkalski sekciji je svoje znanje izpopolnjeval in

Orkester - pred spustom po FIS smukaški progi v Schladmingu.

Foto: T. Vučko

predstavil tudi član Pihalnega orkestra Logatec Tine Albreht. Na novo pridobljeno znanje in izkušnje bodo zagotovo koristile tudi logaškemu orkestru.

Udeležbo logaških godbenikov na tem festivalu so omogočili zvesti sponzorji Pihalnega orkestra Logatec, podprla pa sta jo tudi Občina Logatec in Javni sklad RS za kulturne dejavnosti. Vsem se logaški godbeniki iskreno zahvaljujejo!

Slavko Albreht

Po knjižničnih poteh

Iz zgodovine knjižničarstva in šolstva v Hotedršici II.

Nova knjižnica, ki je slovesno odprla svoja vrata na kresno soboto, je sodobno opremljena, saj ima na voljo računalniško opremo z dostopom do internetne povezave in je vključena v sistem COBISS, kar omogoča tudi avtomatizirano izposajo knjig. Trenutno obsega fond hotenjske knjižnice 4.500 enot. Poleg tega velja poudariti, da stoji v zavidanem vrednem vaškem središču, na trgu s cerkvijo, kjer je možno organizirati različne kulturne prireditve.

Pa še nekaj besed o zgodovini stare šolske zgradbe, v kateri deluje nova knjižnica. Začetki šolskega pouka segajo sicer v obdobje med leti 1840-1850, vendar je bila šola zgrajena »še« 30. septembra 1863 na mestu, kjer je bila prej farna mežnarija. Zaradi slabih razmer, v katerih je delovala šola in zdravju škodljivo vlažno učiteljsko stanovanje, zaradi katerega so se učitelji pogosto menjavali, so se vaščani že 23. decembra 1930 začeli z akcijo za zidavo nove šole. Pouk v tej šoli je potekal vse do 25. septembra 1978, ko je bila zgrajena nova šola.

Pri prebiranju šolske kronike izvemo za mnogo pomembnih dogodkov in osebnosti, ki so prispevale k razvoju šole ter vasi. Najpomembnejši med njimi je bil prav gotovo učitelj Mihael Kabaj, ki je na šoli služboval celih 17 let: od 1886. do 1903. leta. Šola je zapustil zaradi zdravstvenih težav, saj je bival v vlažnem in neprimernem učiteljskem stanovanju. V času svojega bivanja v Hotedršici je učitelj Kabaj razširil enorazrednico v dvorazrednico, uvedel je redno šolsko obiskovanje, dopolnil je šolsko knjižnico in napravil oziroma nakupil številne učne pripomočke. V knjigi »Popis slavnosti ... v čast 40-letnice vladanja Franca Jožefa I.« iz l. 1888 je opisal proslavo v Hotedršici dne 21. junija 1888, v knjigi »Logaško okrajno glavarstvo« iz l. 1889 pa je dodal zgodovinski in geografski oris Hotedršice. V kraju je uredil mlekarno in 5 let delal za izgradnjo vodovoda. Poskrbel je za šolski vrt, uredil je gredice z zelenjavo, cvetjem in sadnim drevjem, ki ga je zasadil tudi drugod po vasi. Kot vnet sadjar je uvedel nove sadne vrste. Kmetijska družba iz Ljubljane je učitelju Mihaelu Kabaju 15. februarja 1889 poslala častno diplomu za zasluge v kmetijstvu.

Kot zanimivost naj navedem, da smo na otvoritev nove knjižnice povabili gospoda Marka Kabaja z Instituta informacijskih znanosti Maribor (IZUM), ki skrbi za knjižničarski sistem COBISS (tudi za Hotedršico). Omenjeni gospod je pravnik učitelja Mihaela Kabaja in se je otvoritve z veseljem udeležil. Obljubil nam je, da nam bo oskrbel še bolj natančne biografske podatke in fotografije o svojem pradedu, ki je šel iz Hotedršice službovat v Cerknico, kjer je napisal knjigo o Cerkniškem jezeru.

Gvido Komar

Ob »Kroniki PGD

Medvedje Brdo

1906-2006«

Dragocena publikacija o gasilstvu in gasilcih skozi stoletje

V počastitev 100-letnice gasilstva na Medvedjem Brdu je mag. Franc Mlinar pripravil dragoceno publikacijo, v kateri je uvodoma zapisal:

»Le malokatero društvo je zaznamovalo kraj tako globoko, kot je to storilo Prostovoljno gasilsko društvo Medvedje Brdo. V njem so se in se še vedno zbirajo napredne generacije krajanov, ki jih ne zanima samo preprečevanje in gašenje požarov, odpravljanje posledic nesreč, ki sta jih povzročila narava ali človek, temveč vsesplošen razvoj kraja. Gasilski dom je središče kulturnega in družabnega življenja vaščanov. Tu je prenekaterega prvič obiskal dedek Mraz, kasneje je s svojimi nastopi razveseljeval svoje starše, nastopal v številnih igrah, se vključil v gasilske vrste, se veselil s prijatelji in na koncu so se v gasilskem domu njegovi svojci zbrali na njegovi sedmini. Zaradi tega ta kronika ni samo kronika društva, temveč tudi kronika krajev, v katerih je društvo delovalo.«

V »Kroniki« avtor najprej predstavi okolico in kratko zgodovino Medvedjega Brda in Rovtarskih Žibrš. Nadalje namenja svoje zapise ustanovitvi društva (25. 4. 1906), nakupom prve ročne brizgalne in gradnji gasilskega doma na Tratah. V nadaljevanju opisuje vzpone in padce društva, delovanje v različnih državah, pod različnimi političnimi sistemi in režimi, ki niso bili vedno najbolj naklonjeni delovanju društva. Kljub težavam, ki so jih spremljale, so gasilci uspešno opravljali svoje poslanstvo in bili so primeri, ko so bili medvejski gasilci hitrejši od domicilnih.

»Kronika« nas seznani tudi z ljudmi, ki so na svoj način zaznamovali razvoj gasilstva v naših krajih. Zanimive zapise spremljajo številne fotografije ljudi, listin, opreme in dogodkov.

Čestitke in zahvala avtorju, ki je iztrgal pozabi del naše skupne zgodovine.

Ana Žakelj

Nomadi niso nori

Osem glasbenikov s francoskega podeželja, ki igrajo pod imenom No Mad Band, je Grajski park v Logatcu vzelo za svoj drugi dom – Sredi letošnjega poletja smo jih lahko slišali že tretjič

Kaj imajo skupnega francoski učitelj angleščine, glasbeni tehnik, socialni delavec, učitelj zgodovine, dva študenta, poklicni trobentač in kuhar? Na prvi pogled ne prav veliko, jih pa družijo ljubezen do funka in groova in v zadnjem letu tudi ljubezen do Slovenije, še posebej do Grajskega parka v Logatcu. – Osem Francozov je svoje glasbene moči pred petimi leti združilo v No Mad Bandu. Igrajo seveda v Franciji pa v Španiji, Švici in na Nizozemskem; pozna jih tudi slovensko občinstvo. V Logatcu smo jih sredi julija slišali že tretjič. Nastopili so tik po nogometni tekmi, v kateri so se kot predstavniki Francije pomerili z domačini. Še prej si je nekaj minut za pogovor vzel Jano, učitelj angleščine, ki v zasedbi izvablja zvoke iz suzafona.

No Mad Band.

Foto: Andrej Korenč

Ima ime skupine No Mad Band za vas kakšen poseben pomen?

Pravzaprav ne, je samo igra besed. Lahko pomeni »ne biti nor«, lahko pa »biti nomad«. Čeprav ... (Jano se nasmehne) ... smo na pol vsi nori.

Pa ste res?

Ja, smo. Ampak samo takrat, kadar igramo. No, nekateri v skupini so nori ves čas. Jaz nisem.

Igrate fanfare funk. Kdo so vaši vzorniki?

Funk brass band ima svoje korenine v New Orleansu. Glasbeniki igrajo bas na suzafon, kitara pa je bendžo. Tako kot v kakšnem new orleans bandu, samo da mi ne igramo new orleans glasbe, pač pa funk. Navdihujejo nas na primer afroameričani The Dirty Dozen Brass Band pa tudi The Rebirth Brass Band. In ker našo glasbo navdihuje funk, se ne moreš izogniti Jamesu Brownu, Herbiju Hancocku in podobnim.

Logatec vam je na zemljevid narisal prijatelj ...

... Nico, in mislim, da je celo bolj nor od nas. Iz Monastira, kraja v katerem živimo, se je s traktorjem podal v Avstralijo. Njegova prva postojanka je bil Logatec, kjer se je spoprijateljil s Primožem in mu rekel: Primož, moraš povabiti moje glasbene kolege. In nas je res. Prišli smo in bilo nam je všeč in tudi njemu je bilo všeč, in to je vse.

Igrali ste že na slovenski obali, v prestolnici, Mariboru.

Smo Slovenci dobro občinstvo?

Najboljše, zato se pa ves čas vračamo. Je sicer daleč, a smo za dolgo pot vsakokrat nagrajeni. Ker je slovenska publika najboljša, kar smo jih kdaj imeli. Čisto zares. Tega ne pravim le zato, ker smo sedaj tukaj. Slovenija ponori, ko igramo, tako da – saj veš, postanejo takšni, kot smo mi.

Kakšne razlike vidiš med Francijo in Slovenijo?

Razlik je, kolikor jih je pač povsod po Evropi. Vsi smo Evropejci. Jemo skoraj enako hrano, poslušamo skoraj enako glasbo ... Samo nekaj malenkosti je, ki naredijo razliko. Zaradi tega nam je tu všeč.

Malenkosti?

V Logatcu so nas vedno izjemno sprejeli – Primož Petek, Matjaž Merlak pa Billy in ostali prijatelji. Zdaj imamo namreč tu prijatelje. Všeč nam je tudi dežela. Prihajamo namreč iz francoskega

podeželja, smo kmečki fantje. To je naš drugi dom. Pa, seveda, miselnost ljudi. Ljudje se pogovarjajo, ni stresa, vsaj vidi se ne. Francozi so zelo stresni ljudje, zelo nervozni. Celó na podeželju. Pa tudi – vse, kar je novo, je boljše.

(Pogovoru se pridruži še Matheiu, ki je na vsak način želel povedati, kaj njega najbolj vleče v Slovenijo.)

Dekleta tu so najlepša na svetu: povsod, kamor grem, v mestih ... povsod.)

Jano, povedal si mi, da vaša glasba ne nosi političnih sporočil. Igrate, da bi se ljudje zabavali. Eno sporočilo pa le imaš ...

Moje sporočilo, naše sporočilo je: glasujte Primoža za predsednika, za predsednika sveta. Ker je najboljši, ki ga lahko dobite, da bi vodil ta čudni svet.

Preden sva pričela s pogovorom, sem slišala, da si govoril slovensko. Povej mi kaj.

Ne, ne, prosim, ne prisili me, da bi govoril slovensko!

Samo besedico?

Ok, hmmmmmm – hvala lepa.

Hvala tudi tebi.

Petra Trček

Na Vrhu – v veseli družbi

Slovesnost ob sklepu 30-letnega jubileja dramske skupine – Klemenčičeva »Mica la Bionda« – Linhartova in društvena priznanja – Golaž godba – Vse ob žlahtni besedi Pavla Ravnohriba

Vrhovci so 20. avgusta veselo in praznično zaključili jubilejno 30-letno neprekinjeno delovanje dramske skupine. Na proslavi – pod novim šotorom prek celega igrišča – je prisostvovalo veliko domačinov in gostov. Predsednik KS Rafko Krvina je zanimivo lepo in doživeto povzel zgodovino delovanja ŠKD, Pavle Ravnohrib pa je s svojim znanim, odmevnim glasom povezoval, preden so fantje Golaž godbe iz Logatca poprijeli za svoja pihalna sredstva in glasbeno dopolnili prireditve. Vzrok bučnemu aplavzu pa je bila »Mica la Bionda«, ki jo je izvrstno odigral Rok Klemenčič. S svojim pripovedovanjem anekdot na vrhovskem odru in za njim je vzbudil salve smeha.

S svojim nagovorom nas je počastil tudi župan Janez Nagode. Skupaj z Nevenko Malavašič sta podelila Linhartove značke nekaterim dolgoletnim igralcem in sodelujočim. Zlati Linhartovi znački sta prejela: Franci Jereb in Rudolf Čamernik; bronaste Linhartove značke pa so prejeli: Aleksander Eniko, Simon Eniko, Janez Krvina, Jože Krvina, Milena Kunc, Barbara Oblak, Tadeja Oblak, Franc Treven, Jure Treven, Marjan Treven in Matevž Treven.

Slavje pod varnim krovom.

Nato je priznanja podelil tudi predsednik ŠKD Vrh Aleksander Eniko. Vse skupaj se je zaključilo v razigrani družbi z ansamblom Ptujskih pet. Ne moremo si kaj, da ne bi pohvalno naglasili, česa vsega je zmožen tako majhen kraj in koliko volje in potrpežljivosti ima človek, ki vse te ljudi povezuje – Franci Jereb. Bravo!

A. Petrovčič

Blagoslov novih zvonov na Praprotnem Brdu

V soboto, 22. julija letos, se je popoldan ob štirih pred farno cerkvijo svetega Mihaela v Rovtah zbrala velika množica ljudi od blizu in daleč, da bi pričakali dva nova bronasta zvonova za podružnično cerkev svetega Nikolaja na Praprotnem Brdu. Med pisano množico se je zbralo veliko narodnih noš, tudi pihalna godba iz Žirov, ki je še posebej pozdravila svečani sprejem zvonov, ki so jih na slovesnost pripeljali na traktorskih prikolicah. Slovesnost je prekinil močan naliv, ki mu niso bili kos niti veliki dežniki.

Naslednji dan, ko je pomožni ljubljanski škof dr. Anton Jamnik blagoslovil nova zvonova in temeljito obnovljeno cerkev, je bilo lepo in toplo vreme, ki je privabilo na Praprotno Brdo vernike tudi iz sosednjih župnij.

Zvonova sta bila vlita v tovarni Omco Feniks v Žalcu. Prvi zvon s podobo Kalvarije in sv. Nikolaja je težak 555 kg, drugi s podobo Kalvarije in sv. Jožefa Delavca tehta 324 kg.

Pred prvo svetovno vojno so v zvoniku že bili trije zvonovi, ki jih je spomladi 1917 avstroogrška soldateska odvzela za vojne namene. Ko so leta 1922 za župnijsko cerkev v Rovtáh nabavili štiri nove zvonove, so najmanjši zvon odstopili cerkvi na Praprotnem Brdu, kjer je še danes.

Po blagoslovu zvonov in darovani sveti maši so vsem

Zvonove je blagoslovil pomožni škof ljubljanski dr. Anton Jamnik

obiskovalcem dekleta postregla s sladkimi dobrotami, ki so jih pripravile domače gospodinje in gospodinje iz drugih krajev rovtarske župnije; možje in fantje pa so vsem obiskovalcem pomagali z vinom in sokovi odganjati žejo.

Besedilo in foto: France Brus

Logaški skavti ob Azurni obali

Slovensko-francoski skavtski tabor »Različni, a povezani« od 13. do 23. julija v Grassu

Francoski skavti iz župnije Grasse, ki je pobratena z župnijo Dol. Logatec, so pred dvema letoma obiskali Slovenijo in skupaj z logaškimi skavti preživeli nekaj nepozabnih dni taborskega življenja ob Kolpi. Bilo je le vprašanje časa in poguma, kdaj bodo Logatčani vrnili obisk. In so ga. V letošnjem juliju. Skupina (trop) skavtov, predstavnikov vsake veje, od najmlajših do najstarejših se je nekaj mesecev dogovarjala s francoskimi skavti glede programa, termina, stroškov... In njihova prizadevnost je bila poplačana. V izobilju.

Slovenski strukliji na francoskih tleh.

Foto: D. Malavašič

Ponoči 13. julija so se mladi logaški skavti v polnem avtobusu ob spremstvu kombija in dveh osebnih avtomobilov s še nekaterimi starejšimi skavti, t.i. »tehničnimi sodelavci«, odpravili na skoraj 800 km dolgo pot z nekaj vmesnimi postanki za malico in druge manjše potrebe – najprej v Monte Carlu, glavnem mestu državnice Monako ob Azurni obali. Po sprehodu, ogledu znamenitosti in po okrepčilu so nadaljevali pot proti 40 km oddaljenemu mestu Grasse, ki leži v Provansi med obalo in toplimi obmorskimi Alpami.

Na tabornem prostoru so že čakali domačini, gostoljubni in nasmejani Francozi, ki so slovenske popotnike pozdravili z nagovori in odličnimi prigrizki, nato pa jih za prvo noč povabili nasvoje tipično provansalske domove, ki jih krasijo bazeni, vrtovi z dišečimi oleandri, dišavnicami, žuborečimi vodometi ob nepogrešljivi glasbi škržatov (les cigales), ter jih presenetili z ognjemetom, ki je zvečer v pozdrav državnemu prazniku Francije (14. julij) razsvetlil jasno, zvezdno nebo Grassa.

Naslednji dan so postavili šotore in urejali skupni francosko-slovenski taborški prostor. V prvih dneh tabora spoznavanje okolice z ogledi mesta Grasse, svetovno znanega po parfumeriji, petičnega mesta Cannes z izletom na bližji otok, znanega po filmskih festivalih, pa ogled strmih skal, prepadov in kanjonov Verdone v Alphah, poljan, poraslih z dišečo sivko, adrenalinskega parka, okoliških jezer in rek, slikovitih vasi in cerkva ter pokušnje različnih kulinarčnih dobrot te pokrajine.

V nadaljnjem programskem sklopu taborskega življenja je sledila predstavitev Slovenije. Pri tem so sodelovali prav vsi – od najmlajših do najstarejših skavtov. Kuhale so se dobrote, značilne za slovenske pokrajine: od matevža, zelja, jote do bograča, žgancev in slastnih štrukljev, ki so šli tudi francoskim prijateljem posebej v slast. Na obisk je prišel celo Martin Krpan z drugimi znanimi Slovenci, ki jih je še moč srečati na slovenskih bankovcih. Sledile so različne družabne igre s plesi (bansi), skeči, ki so povezali mlade dveh držav in zabrisali jezikovne ter starostne meje.

Deset dni sonca, morja, jezer, lepote pokrajine, spoznavanja novih ljudi, običajev, kulinarike je minilo kot bi trenil.

Zadnji dan, sobota, je bila namenjena pospravljanju prostora, zaključni sv. maši, še zadnji prijazni pogostitvi francoskih gostiteljev, prijateljev... Pa solze in obljube ob slovesu ter odhod proti domu. Po nočni vožnji dopoldansko snidenje s starši in prijatelji ter v domači cerkvi zahvala s sveto mašo za srečno vožnjo in čudovite ter nepozabne dni francosko-slovenskega tabora v Grasseu.

Skavti po ulicah Grassea v Franciji.

Foto: D. Malavašič

Hvala zlasti logaški občini in Zavarovalnici Triglav pa tudi vsem, ki so kakorkoli pripomogli finančno ali z nasveti, da je skavtski tabor v Franciji ne samo izpolnil, pač pa presegel vsa pričakovanja in želje, ki so jih na tihem v sebi nosili vsi, ki so tabor pripravljali in vanj verjeli.

Dosledna veriverica

Povej naprej-2006

Z letošnjega oratorija v gornjelogaški župniji

Tudi letos so animatorji Sončne ketn'ce iz gornjelogaške župnije organizirali petdnevni oratorij, ki je potekal od 26. do 30. junija. Otroci so se zbirali ob devetih. Dan so pričeli s priporočilom Bogu, nato pa so čez dan spoznavali sv. Frančiška Ksaverija in njegove prijatelje. Frančišek je bil svetnik, ki se ni bal ničesar in ki je z močno vero širil božjo besedo.

Svoje talente so otroci utrjevali in razvijali po različnih delavnicah, popoldne pa so preko igre spoznavali nove prijatelje. In tako je teden minil zelo hitro.

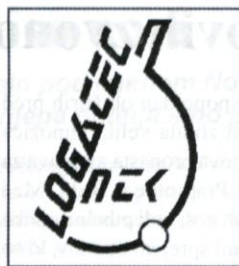
Animatorji Sončne ketn'ce

Živahno skoz skavtsko leto

V oktobru smo organizirali slovenski skavtski orientacijski dnevno-nočni izizz **Jakec**; vsako leto pride več skavtov – letos jih je bilo okoli 900 iz vse Slovenije. V božičnem času smo v kapelici na Cankarjevi ulici postavili jaslice. Preko igre smo spoznavali tudi Franceta Prešerna, Martina Krpana in druge slovenske junake. Na Gregorjevem sejmu smo prodajali srečke. Med dobitki so bili izdelki naših skavtov; nekaj jih je bilo sponzorskih, nekaj pa smo sami dali. Udeležili smo se tudi regijskega srečanja skavtov in skavtinj v Višnji gori z geslom Kje so tiste stezice. Sodelovali smo tudi pri celodnevem češčenju v župniji, šli smo na koncert, ki ga je organiziral Robi Friškovec. V postnem času smo izdelovali butare in jih prodajali za stroške tabora v Franciji. Organizirali smo tudi celodnevno stražo ob Božjem grobu v cerkvi. Poleg pomoči doma pa smo se odpravili na pomoč tudi brezovskim skavtom ter na Brezje, kjer smo se srečali z bolniki in ostarelimi.

Vse leto so se novinci pripravljali na slovesne obljube. S svojim delom smo se predstavili tudi širši javnosti in aktivno razvijali domišljijo. Vse delo pa smo opravili po svojih najboljših močeh.

L.S.

Naš namizni tenis tudi na evropskih preizkušnjah

Ekipni regijski finale za kadetinke in kadete v namiznem tenisu

V Logatcu so 7. junija organizirali finalni ekipni turnir za kadetinke od 1. – 4. mesta in za kadete od 5. – 8. mesta. Kadetinke v postavi **Nina Zupančič, Katja Gutnik in Kaja** so osvojile **1. mesto**, kadeti v postavi Miha Žigon, Anže Vrabl, Nejc Gutnik in Blaž pa 5. mesto

Finalni turnir pokala Slovenije za članice

V soboto, 10. junija, so namiznoteniške igralke NTK – Logatec v postavi Nina Špruk, Sanja Smiljanič, Tamara Novak in Ana Verdinek nastopile na finalnem turnirju pokala Slovenije v Mariboru in osvojile 4. mesto, kar je za logaško mladinsko ekipo zelo velik uspeh.

6. Pregledni turnir MRNTZ za učence in učenke od 1. do 8. razreda

V dvorani na Galjevici so 10. junija organizirali zaključni turnir MRNTZ v sezoni 2005/06, ki se ga je udeležilo 165 igralcev in igralk iz 18 klubov, med njimi je bilo tudi 15 igralk in igralcev iz NTK Logatec. Logaški tekmovalci so na turnirju osvojili naslednja mesta : **1. mesto Tom Šfiligoj**, 2. mesto Deni Kožul, oba med učenci 1. – 2. razred; 2. mesto Tjaša Mihevc, učenke 1.-2. razred; **1. mesto Nina Zupančič**, učenke 3.-4. razred; 3. mesto Katja Gutnik, učenke 5.-6. razred; 2. mesto Miha Žigon in 3. mesto Anže Vrabl, oba med učenci 5.-6. razred. **V skupni razvrstitvi** po šestih turnirjih pa so rezultati sledeči : **1. mesto Tom Šfiligoj**, 2. mesto Deni kožul, oba med učenci 1. – 2. razred; 2. mesto Tjaša Mihevc, učenke 1.-2. razred; **1. mesto Nina Zupančič**, učenke 3.-4. razred; 2. mesto Miha Žigon in 3. mesto Anže Vrabl, oba med učenci 5.-6. razred; **1. mesto Ana Verdinek** in 3. mesto Sanja Smiljanič med učenkami 7.-8. razred.

Ana Verdinek uspešno branila barve Slovenije na evropskem prvenstvu

Naša mlada igralka Ana Verdinek je od 21. do 30. julija nastopala na evropskem mladinskem prvenstvu v Sarajevu. Tam je nastopala z reprezentanco Slovenije in z njo osvojila 16. mesto.

Nina Zupančič – 18. igralka stare celine

Od 24. do 27. avgusta je v francoskem Strasbourgu potekalo evropsko prvenstvo za najmlajše igralke in igralce namiznega tenisa. Na prvenstvu je iz 29 držav nastopilo 352 igralcev in igralk, med njimi tudi mlada igralka NTK Nina Zupančič. V močni evropski konkurenci med kadetinkami – letnik 1995 – se je uvrstila na odlično 18. mesto.

JaB

Nina – 18. Evropejka

Tekači spet uspešni

Tekači TSK Valkarton ponovno uspešno v novo sezono

Po pripravljalnem poletnem obdobju so se začele rolkarske tekme za poletni pokal. Naši tekmovalci so po uspešnih pripravah na Pokljuki pa na Vrhcu Sv. Treh Kraljev in, seveda, na vsakodnevnih treningih na domačih terenih spet pripravljeni za poseganje po najboljših mestih v tekmovanjih za poletni pokal na rolkah.

Tako so se že izkazali v **suhem biatlonu na Pokljuki** 19. avgusta: med juniorji: 4. Blaž Bešvir; med starejšimi dečki: 1. **Mtjaž Gorjanc**, 2. Rok Tršan, 6. Juš Oblak; med starejšimi deklicami: 2. Eva Sever Rus, 5. Ema Likar; med mlajšimi dečki: 1. **Miha Šimenc**, 3. Patrick Rupnik.

Uspešni so bili tudi rezultati **na rolkarski tekmi v Idriji** 19. avgusta: med mlajšimi dečki: 4. Patrick Rupnik, 6. Janez Sajovic, 7. Matjaž Krašna; med mlajšimi deklicami 5. Ana Likar, 6. Eva Mesar, 13. Lara Bogataj; med starejšimi dečki: 2. Matej Brus; med starejšimi deklicami: 1. **Nadja Debevec**.

Na zadnji tekmi 27. avgusta na CPL – ringu v **Zapolju**, kjer so člani TSK Valkarton že drugo leto zapovrstjo pripravili tekmo za **Poletni pokal**, pa so dali od sebe vse moči in prirolkali klubu nove točke: med mlajšimi dečki: 1. **Miha Šimenc**, 4. Patrick Rupnik, 8. Lovro Malnar; med starejšimi dečki: 1. **Rok Tršan**, 2. Matjaž Gorjanc, 5. Juš Oblak; med starejšimi deklicami: 1. **Ema Likar**, 4. Eva Sever Rus, 7. Nadja Debevec; med mlajšimi mladinci: 1. **Matej Šimenc**, 2. Boštjan Klavžar, 3. Kristjan Peklaj, 4. Martin Rupnik; med mlajšimi mladinkami: 3. Katarina Bešvir; med starejšimi mladinkami: 1. **Ana Šimenc**; med moškimi absolutno: 2. Jure Tršar, 3. Matej Jakša; med ženskami absolutno: 1. **Ana Šimenc**, 10. Katarina Bešver.

Mira Oblak

Naporno na Goli vrh nad Jezerskim

Logaški planinci smo se 18. junija pod vodstvom Jerneja Rusa podali na Goli vrh nad Jezerskim (1787 m) – na razglednik med Ravensko in Belsko Kočno. Iz gozdnatih pobočij štrli goli vrh, s katerega je razkošen razgled na vse strani: na Babe, Rinke, Skuto, Grintovec, Jezersko Kočno, Storžič, Stegovnik in Triglav nad njim pa na hrbet Košute, Virnikov Grintovec...

Pot do vrha razglednika pa ni bila lahka. Po dolgi zimi in hladni pomladi nam je bila nedeljska vročina prav odveč. Pot je bila kar strma in 21 udeležencev pohoda se nas je kar dobro spotilo. S hojo smo pričeli v Ravenski Kočni, kjer so nas kašipoti usmerjali levo proti Babam in na Goli vrh (desno pa poti vodijo na Ledine, k Češki koči in tovorni žičnici). V dobri uri smo prišli do Jenkove planine. Po krajšem počitku pa smo zopet zagrizli v breg in večino vzpona nadaljevali v senci gozda, ki se razredči šele tik pred razglednim vrhom.

Na poti domov smo se ustavili še ob Planšarskem jezeru, vendar pa je bila gneča prevelika, tako da smo si hladno pijačo po dobrih 5 urah hoda lahko privoščili šele niže v naselju.

Simona Dernulc

Balinarski turnir ob jubileju Društva upokojencev

Društvo upokojencev Logatec je v počastitev svojega 60-letnega jubileja organiziralo balinarski turnir ženskih in moških ekip. Turnirja se je udeležilo 9 ženskih in 11 moških ekip iz društev: Loška dolina, Ljubljana-Moste, Krim-Rudnik, Preserje, Postojna, Vipava, Dragomer, Vrhnika, Notranje Gorice, Cerknica, Rovte in Logatec.

Ženske ekipe so bile uvrščene: 1. **Logatec I**, 2. Loška dolina, 3. Vrhnika, 4. Ljubljana-Moste, 5. Krim-Rudnik, 6. Preserje, 7. Vipava, 8. Postojna in 9. Logatec II; med moškimi ekipami pa so bili: 1. **Rovte**, 2. Logatec II, 3. Vrhnika, 4. Loška dolina, 5. Notranje Gorice, 6. Logatec I, 7. Logatec III, 8. postojna, 9. Cerknica, 10. Krim-Rudnik in 11. Dragomer.

Iz obojih skupin so prve tri uvrščene ekipe prejele pokale. Prav tako sta pokal prejela tudi najboljša v preizkusu bližanja: med ženskami **Anka Klevišar**, med moškimi pa **Jože Jerina**.

m.š.

Tekmovalni duh z Vrha

Komaj so mladi pospravili smetišče, ki je ostalo po proslavi z veselico, so že prispela po pošti vabila za tradicionalno športno popoldne. Dan prej se je začelo tekanje naokoli, na kavo k sosedom, kjer se je že od trenutka, ko je zazvonilo na vratih, vedelo, da bodo zadnje besede prišleka: »A, ja; pa prijavil sem te v ekipo, se vidimo!«

Športne igre brez meja.

Tako se je 27. avgusta ob drugi uri popoldne pred vrhovsko šolo zbralo veliko navijačev in 8 skupin pogumnih tekmovalcev, od tega dve otroški. Predstavniki svoje vasi so odlično skakali, metali, tekli, hodili, podajali in nosili različne predmete, padali, se spet pobirali in krohotali skupaj z gledalci. Kljub temu da ni bilo tako pomembno, katera vas bo zmagala, so se igre odvijale v tekmovalnem duhu.

Na Vrhcu je tako poskrbljeno, da krepimo zdravje ne le s smehom, ampak tudi z vsakoletnim tekom prek vrhovskih klančin. V dir se je pognalo veliko tekačev – mladih in mladih po srcu. Najboljšim med njimi so podelili medalje in nagrade.

A. Petrovčič

Na triatlonu jeklenih

Letošnjega triatlona jeklenih so se udeležili tudi člani ŠD TrnovSKI Maraton; tekmovali so kot ekipa GRC Zapolje iz Logatca. V ekipi so bili Ivan Pergovnik-veslanje (posameznega tekmovalja se ni udeležil zaradi poškodbe), Konrad Merlak-kolo in Danilo Pudgar-tek. Tekmovalo je 30 ekip in 120 posameznikov v treh kategorijah: do 140 let, nad 140 let in ženska ekipa.

Triatlonski junaki.

Na tekmovalju je bilo treba preveslati Bohinjsko jezero (8 km), prekolesariti z gorskim kolesom 16 km preko Uskovnice do Pokljuke ter preteči 8 km do Vodnikove koč. Ekipa, v kateri so bili Alojz Žitnik, Miran Cvet in Sebastijan Zarnik, se je z najboljšim časom 2.12.52 uvrstila pred ekipo KD Grosuplje in SV I. Ekipa GRC Zapolje pa je s časom 2.48.08 zasedla 16. mesto, v kategoriji nad 140 let pa 5. mesto. V ekipah so bili sami znani tekmovalci, kot so veslači: Korenjak, Stefanovič, Kodelja, Horvat in bivši tekmovalec Kalan, kolesarji: Miklič, Strgar, Robič, Cvet idr., tekači: Zarnik, Šubic, Slapnik, Pokljukar. Med ženskimi ekipami (2) pa je zmagala ekipa SV (Brankovič, Ferlin, Šimic) s časom 2.56.40.

Med posamezniki je ponovno zmagal biatlonec Ivan Marič, ki je izboljšal lanski rezultat in je sedaj s časom 2.22.02 pred Mitričem in Zupančičem. Med ženskami pa je že enajstič zmagala Nataša Nakrst, ki je prav tako zboljšala žensko znamko s časom 2.53.02.

Ivan

Zahvala za velikodušno pomoč

PGD Medvedje Brdo in organizacijski odbor Kmečkega praznika izrekata zahvalo vsem vaščanom Medvedjega Brda in Rovtarskih Žibrš, ki so s svojim delom in sredstvi pomagali, da smo praznovanje uspešno izpeljali. Prav tako gre zahvala Občini Logatec, GZ Logatec ter vsem donatorjem, ki so prispevali sredstva za nakup novega gasilskega vozila, in darovalcem dobitkov za srečelov. Posebna zahvala velja generalnemu sponzorju Megaphone in tudi Slavku Rupniku za izvedbo čudovitega ognjemeta.

**Jože Gladek, predsednik PGD in
Vojko Panič, vodja Kmečkega praznika**

Po krožni poti na Begunjščico

V dolini si je kar težko predstavljati, da v visokogorju še v začetku junija vladajo zimske razmere. Zato smo se 11. junija logaški planinci namesto na Zelnarico podali na skoraj že kopno Begunjščico, ki se v Karavankah razteza od Smokuške planine na zahodu do Sv. Ane na Ljubelju na vzhodu. Greben ima več vrhov: najvišji je srednji Veliki vrh (2060 m), zahodni Srednji vrh je nekoliko nižji, najnižji pa je vzhodna Begunjška Vrtača (1997 m). Južna pobočja se dvigajo nad dolino Drage severno od Begunj. Severno ostenje pada na Zelenico in je na več krajih prekinjeno z melišči in žlebovi.

Vodja ture Simona Dernulc je za izhodišče izbrala dolino Drage. Pot do planine Preval je bila strma, pa kljub temu nam jo je uspelo premagati v dobri uri. Po počitku v gostoljubni koči smo zopet zagrizli v breg, ki mu pravijo Kalvarija. Ime je kar pravišnje, saj je pot še bolj strma kot do Prevala. Na srečo ni bilo prevroče in s počasno toda vztrajno hojo smo dosegli gozdno mejo, kjer se pot nekoliko položi. Na travnikih pod grebenom Velikega vrha je bilo še nekaj zaplat snega. Ker je bilo na vrhu precej vetrovno, smo se kar hitro odpravili proti Roblekovemu domu, kjer smo se pošteno okrepčali.

Vrh Begunjščice.

Ob božajočem soncu se kar naenkrat nikomur ni več mudilo domov. Zaradi daljše poti je bil sestop manj strm kot vzpon, pa vendar smo morali noge odpočiti tudi na Poljški planini. Spust smo nadaljevali mimo slikovite planine Planince in kmalu prišli do izhodišča. Za celotno pot smo porabili 7 ur in pol.

Na poti proti domu smo si ogledali še mogočne razvaline gradu Kamen, ki kraljuje nad Begunjami.

Simona Dernulc

Zahvala darovalcem

PGD Dolenji Logatec se je na slovesnosti ob prevzemu in blagoslovu novega gasilskega vozila javno zahvalilo vsem darovalcem za nakup vozila, med temi zlasti logaški občini in občinski Gasilski zvezi.

V akciji »Iz malega raste veliko« pa je za novo vozilo darovalo kar 349 dobrotnikov, med temi: 21 gospodarskih družb in javnih zavodov, 31 samostojnih podjetnikov ter 297 občanov. Poleg tega pa je ob letošnjih novoletnih društvenih koledarjih prispevalo denar tudi 654 gospodinjstev. Skupaj je akcija pridobila 27 milijonov; celotna kupnina pa sicer velja 41 milijonov tolarjev.

A.Č.

Na poletni Kucelj

Zaradi vremenskih nevšečnosti smo se logaški planinci prvo nedeljo v juliju namesto na Raduho podali na rob kraške planote. Odpeljali smo se na Vipavsko do Vrtovina. Od tam smo krenili po strmi lepo markirani planinski poti na rob Trnovskega gozda in po dveh urah hoje premagali okoli 700 m višinske razlike ter dosegli vrh Kucelja (1237 m). Vrh in okolico poraščajo travniki s cvetočimi rožami.

Na Kucelju.

Foto: M. Petkovšek

V toplem sončnem vremenu smo po okreplili uživali v pogledu na obširno planoto Trnovskega gozda, Javornik, Nanos, Vipavsko dolino, prek Krasa do Tržaškega zaliva, Goriško pokrajino in Furlansko nižino. Čaven je skupno ime za južni rob Trnovskega planote pa tudi ime vrha (1185 m); nekaj višji je Kucelj (1237 m). Južni rob Trnovskega gozda strmo pada v Vipavsko dolino in se priključuje ostenju, ki se vleče vse od Nanosa do Predmeje. Rob planote je rahlo valovit, najbolj izstopa Kucelj.

Zaradi izpostavljenosti lege je imenitno razgledišče. Ne le, da je pod nami kot na dlani Vipavska dolina, temveč kot z balkona zremo čez Kras proti Jadranskemu morju. Kasneje smo po uri hoje dospeli na Veliki rob (1237 m). Na vrhu stoji velik križ, poleg pa je skrinjica z vpisno knjigo. Ves čas nas je iz globine spremljala Vipavska dolina z lepo obdelanimi polji. Sredi dneva smo se vračali po krožni poti mimo lepo obnovljene cerkve sv. Pavla nad Vrtovinom (520 m), znanem predvsem po najvišjem ohranjenem rimskem stolpu v Sloveniji, in prek do izhodišča pohoda.

Čisto na koncu smo pohvalili vodja Tomaža in Alenko, pobudnico pohoda.

Marinka Petkovšek

Po Rogatčevi skupini

Logaški planinci smo se drugo julijsko nedeljo v manjšem številu podali na pohod prek Črničva na savinjsko stran. S Črničva smo krenili po planinski markirani poti in v manj kot dveh urah prišli na Kranjsko reber (1435 m), imenovano tudi Vrh Kašne planine. Do žiga smo prišli spodaj v pastirski koči. Vreme je bilo delno oblačno; vrh Raduhe je bil v megli. Po krajšem počitku in razgledu smo pot nadaljevali preko sedla Korperk (1119 m) in sredi dopoldneva dosegli vrh Lepenatke (1425 m), prijazne gore na robu Savinjskih Alp. Vrh je travnat, primeren za prijetne družinske izlete in lahko dostopen z mnogih strani.

Z vrha se nam je odpiral zanimiv razgled na sosednje Savinjske Alpe, ki so nam s te strani kazale nevajeno podobo. Pred nadležnimi hroščki smo se kmalu po okreplili spustili na preval Kal. Ko smo prišli iz gozda, se nam je odprl prostran in dokaj neobičajen razgled na okolico. Že na prevalu nas je presenetilo silno Rogatčevo skalovje, zadnji del poti pa je potekal po mestoma izredno izpostavljenem grebenu na Veliki Rogatec (1557 m) ali Mrtvi menih, ki kraljuje v gozdnatem grebenu in loči Podvolovljek od Zadrecke doline. Prvo ime je razumljivo, saj apnenčast čok glavnega vrha izrazito štrli na vse strani. Ime Mrtvi menih pa uporabljajo le vzhodno od Rogatca med Mozirjem in Nazarjem. S te strani kaže pogorje zanimiv obris, v katerem zlahka prepoznamo ležečo postavo s prekrizanimi rokami na prsih (to je Lepenatka) – profil obraza z izrazitim nosom (Rogatec), čelo pa se na desni strani podaljšuje v meniško kapuco. Drzni vrh Rogatca z vseh strani opozarja nase, saj je gol in zato zelo razgleden. Apnenčaste skale so pravo nasprotje zaobljene Lepenatke, zgrajene iz nekarbonatnih kamnin. Tudi rastlinstvo je na apnencu bohotnejše. Na vrh, kjer stoji velik križ z zvončkom, na katerega smo seveda pozvonili, smo prišli že kmalu po 12. uri.

Po nebu so se podili že črni oblaki; nekajkrat je tudi zagrmelo. V planinski dnevnik smo vtisnili žig vrha in se vpisali v knjigo pohodnikov. Od tod smo se spustili proti Gornjemu Gradu. Spotoma smo se ustavili ob Pastirskem stanu Spodnji Špeh. Kmalu se je usul močan dež z nekaj sode; po nevihti smo nadaljevali pohod po mokri stezi, pokriti z listjem in drsnimi koreninami, kar je zahtevalo posebno pazljivost. Sredi popoldneva smo srečno prečkali električne pastirje in prišli v sončen Gornji Grad. Na redni avtobus bi morali čakati dve uri, gasilski avto, ki je pripeljal domače planince, nas ni bil pripravljen peljati do Črničva, ampak le do Nove Štife, zato smo poskusili s štopanjem. Anki je tako ustavil starejši zakonski par, ki je bil namenjen na koncert na Bled. Tako smo se pripeljali do Črničva. Od tam smo se srečno vrnili na sončno Notranjsko, ki se ji je že močno poznala suša.

Marinka Petkovšek

Iz Logatca na Triglav – že devetnajstič

Vse več Logatčanov prehodi kar zahtevno pot iz Logatca na Triglav

Pod vodstvom Tomaža in Janeza se nas je 23 logaških planincev odpravilo po ustaljeni smeri na štiridnevni pohod iz Logatca na Triglav. Kot običajno nam je dolgoletni vodja pohoda Janez Slabe tudi to pot odpeljal del prtljage do Uskovnice.

Po dobrih dveh urah hoje smo se ustavili pri Birt na Tratah. Po krajšem jutranjem zajtrku smo pot nadaljevali in do prve sosedje, ki nam je postregla z domačimi napitki. Pot smo urno nadaljevali prek Dol in Gor, kjer nam je postregla prijazna domačinka. Na Sivki (1006 m) smo ob kapelici imeli skupno »kosilo«. Vreme je bilo soparno, in po dveh urah hoje nas je na Bevkovem vrhu (1050 m) ob kapelici z žigom zmočil rahel dež. Od tod smo krenili

proti Cerknemu, kamor smo prispeli okrog osmih popoldne. Tam smo se ustavili pri hotelu in se posladkali, nekaj pa se jih je šlo celo kopat v bazen. V sončnem popoldnevu smo nato po slabih dveh urah hoje proti Poreznu dospeli do Obidovih v Labinju. Gospodinja na najvišje ležeči kmetiji je pripravila dobro večerjo. Večina pohodnikov je prespala na seniku, drugi pa v hiši.

Drugi dan smo po zajtrku v lepem vremenu pot nadaljevali proti 2 uri oddaljenemu Poreznu (1632 m) in se ustavili v Planinskem domu Andreja Žvana-Borisa. Žig! Po krajšem počitku nas je pot vodila v dolino. Po slabih dveh urah hoje smo se ustavili v Planinskem domu Petrovo Brdo (804 m). Žig! Tukaj smo se med daljšim

počitkom osvežili ob tekoči studenčnici. Z novimi močmi smo pot nadaljevali v strmi Lajnar. Na vrhu nas je pričakal Janez z nahrbtnikom pijače. Po krajšem počitku smo se spustili na Soriško planino (1277 m) in sredi popoldneva odšli do lovske koče. Po obilni skupni večerji smo v lovski koči legli na skupna ležišča.

Tretji dan zjutraj smo opremo naložili v kombi in pot previdno nadaljevali po razmočeni stezi proti Bohinjski Bistrici (512 m), kjer smo imeli krajši postanek za potrebne nakupe. Po dobri uri hoje smo se ustavili še v Srednji vasi pri vodnjaku, kjer je bila še zadnja možnost za nakup hrane in pijače. V delno sončnem opoldnevu smo po poldrugi uri hoje prišli do Koče na Uskovnici (1138 m). Nepotrebno prtljago in planinko, ki je končala pohod, je Janez odpeljal s kombijem na Pokljuko. Preko Konjščice (1437 m) smo pot nadaljevali do 3 ure oddaljenega Vodnikovega doma (1817 m). Med potjo nas je že dohitel Janez. Po krajšem počitku, vpisu v knjigo obiskov in žigosanju kartic in dnevnika smo pot nadaljevali proti dve uri oddaljeni Planiki pod Triglavom (2408 m). V Domu je bilo vse polno pohodnikov. Po večerji smo legli v rezervirani Triglavski sobi na skupnem ležišču. Zunaj pa so se vse okrog pasle ovce pod zvezdnim nebom.

Po zajtrku smo v meglenem vremenu hladnem vetru po dobro zavarovanem grebenu odšli proti Malemu Triglavu (2725 m) in dalje na vrh zameglenega Triglava (2864 m). Čestitali smo si za uspešen vzpon na Triglav; vsakdo se je hotel slikati ob Aljaževem stolpu. Koliko želja, misli, hrepenenja, vere in moči posebeja ta gora Slovencev in koliko ljudi se je po letu 1778 – po prvem dokazanem vzponu – povzpelo na ta vrh! Sestopili smo prek Malega Triglava do Triglavskega doma na Kredarici (2515 m). Sredi dneva smo se v sončnem vremenu spustili do Vodnikove koče in od

... kako si krasan!

Foto: M. Petkovšek

tod ob Konjščici do Rudnega Polja (1347 m) na Pokljuki. – Janez je vsem vpisal datum pohoda v knjižico pohodov na Triglav in razdelil spominske majice. Donatorjem in prijateljem pa smo poslali kartice z zahvalo in z žigi obiskanih vrhov. Po skupni malici smo se na večer pripeljali v Logatec, kjer smo doživeli lep sprejem z nageljni, z Golažgodbo, ki je igrala pred Yoli barom, kjer smo tudi zaplesali.

A kaj je še posebej pohvalno? – Pohoda se udeležuje vedno več Logatčanov.

Marinka Petkovšek

Z Ljubelja prek zelenice v Žirovnico

Sredi julija, ko so nas meteorologi strašili z visokimi temperaturami, nas je večja skupina planincev preživela nedeljo na senčnati poti od Ljubelja prek Zelenice do Žirovnice

Do Ljubelja, izhodišča ture, smo se pripeljali z avtobusom. Nadaljnja pot nas je vodila pod severnim pobočjem Begunjščice. Speljana je po smeri žičnice, ki pozimi popelje smučarje na Zelenico. No, do tu je bil za nami težji del poti, saj smo premagali večino višinske razlike. Na Zelenici je pred leti stal mogočen planinski dom, žal, pa je pogorel in so ga samo delno obnovili. Vseeno smo si lahko »privezali dušo«, medtem ko smo občudovali venec Karavank od Stola preko Vrtače do Ljubelja.

Za nekaj oddiha.

Po travnati in cvetlični gorski preprogi nas je pot vodila do izvira Završnice. Pri Domu ob izviru, bivša Iskrina koča, urejena iz stare karavle, smo se le ustavili. Pot se je od tu spuščala mimo Smokuške planine do Tinčkove koče. Nekateri ta kraj imenujejo »pr' jagerskih bajtah« pod Srednjim vrhom. Tu stoji tudi plemenilna postaja kranjske sivke, zato so lahko tu prišli na svoj račun čebelarji. Na tem mestu je pravcato križišče poti, saj vodijo proti Poljški planini, Smokuški planini, v dolino in še na Stol ter k Valvazorjevemu domu, kamor smo bili namenjeni tudi mi. Pot smo ubirali po pobočju Stola in si ogledovali gorenjsko ravan. Doslovška planina je opustela, a na Zabreški je bilo sila živahno, saj se tam pasejo konji in tudi krave, pa še prijazen pastir Mirko poskrbi, da obiskovalci ne odidejo s planine žejni. S te planine je na vsej poti najlepši razgled na Prešernov »kinč nebeški« – Bled z jezerom, otočkom in z gradom. Žirovniška planina je tudi oskrbovana.

Pri znanem izhodišču za pohod na Stol (Valvazorjev dom) smo se še ohladili in pošteno potešili želodčke. Ker nas ura še ni preveč priganjala, smo si ogledali Ajdno, arheološko najdišče, ki je na težko dostopnem skalnem pomolu nad Potoki. Marsikomu med pohodniki je ta del poti povzročil največ bolečim v nogah. A dobra volja je bila bolj nalezljiva, na srečo. V dolino smo se spustili po rudni poti (v daljni preteklosti so po njej tovorili rudo). Na naporno, dolgo turo, boleče noge, kakšen žulj in še kakšno nevšečnost smo hitro pozabili ob Lovskem domu v dolini Završnice, kjer imajo, na srečo, dobro ograjeno medvedjo družino.

Ko smo si v avtobusu razvezali težke hribovske čevlje in začeli počasi zbirati vtise o pravkar prehojeni poti, smo si lahko želeli le še, da bi velikokrat v tako dobri družbi in pod skrbnim vodništvom Janeza Slabeta ubirali poti po naših lepih hribih in planinah. Pa ne le tistih z zvenečimi imeni.

Z.v.p.

Invalidi pod Grossglocknerjem

V soboto, 19. avgusta, je Društvo invalidov Logatec prek Globtoura iz Ljubljane pripravilo za svoje člane nepozaben izlet v naravni park v Visokih Turah, kjer kraljuje 3797 m nad morjem Grossglockner, po slovensko Veliki Klek. Popotovanja se je udeležilo 42 članov društva. Kot bi naročili vreme za obisk gora!

Koder smo se vozili, nas je vodnica seznanjala s kraji, gradovi ter z zgodovino slovenstva, katerega zibel je bila Karantanija. Vse nas je močno očaralo: vožnja po gorski cesti, pogled na gorske vršace, pokrite z ledom in snegom, zdaj bleščečih se v poletnem soncu, zdaj zastrti z meglo, gorski travniki in pašniki, posejani s pisanimi cveticami, slapovi ob poti in sploh vsa narava.

Na parkirnem prostoru pod Grossglocknerjem pod ploščadjo Franca Jožefa (2362 m) smo naleteli na množico obiskovalcev, ki je govorila vse mogoče jezike. Tod so turistom na voljo številne restavracije in trgovine s spominki. Na obronku ledenika pod cesto na gorskem travniku smo opazovali vragolije svizcev, ki si v tem času še nabirajo tolščo za dolgo zimsko spanje. Okrog dveh popoldne smo se zapeljali še po ostalem delu nacionalnega parka in se ustavili na prelazu Fuscher Torl (2404 m).

Na poti proti domu smo se ustavili še v Heiligenblutu, kjer smo si ogledali znamenito gotsko cerkev in svojstveno pokopališče s samimi litoželeznimi križi in z železno knjigo z imeni

Ob takem vremenu so Visoke ture rajsko lepe.

smrtno ponesrečenih v tem delu Alp. Nato smo se domov vračali preko Koroške in skoz karavanški predor.

Zaradi odlične turistične vodnice Orešnikove, sodobnega in udobnega avtobusa in voznika, ki je zanesljivo vrtel volan po ovinkastih gorskih cestah, bo vsem udeležencem ostal izlet še dolgo v lepem spominu.

Besedilo in foto: Franc Brus

Med Zahodnimi Julijci

Prvo nedeljo v avgustu smo se logaški planinci udeležili vzpona na Jerebico. Pod vodstvom Janeza smo se z nekaj avtomobili peljali skozi Hotedrščico, kjer se nam je pridružila Anka, ter nadaljevali vožnjo skozi Idrijo in dolino Soče do Kluž in še dobra 2 km do parkirišča Moznica. Spremljalo nas je zamegleno jutro z občasnim rahlim rosenjem.

Markirana pot se je pričela na koncu ceste v dolini Moznice približno 800 m visoko. Prišli smo do nekdanje stražnice, kjer je urejen počitniški dom. Pot smo nadaljevali skozi zložen bukov gozd proti zahodu, se vzpenjali mestoma po zavarovani stezi. Nato smo se dvignili čez skale znova v gozd. Skozenj smo prišli na strmo travnato pobočje pod vrhom Mesnovke. Na meliščih pod steno smo se vzpeli na Jezersko sedlo v mejnem grebenu, kjer se pridruži markirana pot z italijanske strani. Po krajšem počitku smo z malico pridobili novih moči za nadaljevanje nekaj manj kot še pol poti do vrha (Zahtevne poti ni nadaljevala planinka zaradi krčev v nogi. V nesreči ni ostala sama, ampak je za varni povratek poskrbel vodnik). Po petih urah in premaganih 1350 m višinske razlike smo prišli na vrh po širokem travnatem hrbtu. Med redkim cvetjem smo ugledali tudi planike. Vreme nam je bilo naklonjeno, saj se je pokazalo sonce, da nas je lepo ogrelo. Privoščili smo si daljši počitek in na vrhu smo bili poplačani z izjemnim razgledom na Loško steno, Mangart, Jalovec, gore nad Belim potokom in stene nad dolino Moznice.

Jerebica (2125 m) je mogočna osamljena gora na severnem robu kaninske skupine. Zaradi izpostavljenosti lege je lepo vidna z vseh strani: iz doline Koritnice na naši in iz Jezerske doline na italijanski strani. Spada že v Zahodne Julijce, saj je geografska meja na prelazu Predel.

Sestop, ki je trajal kake tri ure, je bil zahteven, ker je nekajkrat rahlo rosilo. Zraven nekdanje stražnice je urejeno zavetišče, in prijazen oskrbnik nam je ob našem počitku skuhal dober čaj in kavo. Po uživanju v lepi naravi smo se vrnili do parkirišča in od tam srečno domov.

Marinka Petkovšek

Košarka v Logatcu? – Da!

KK 2003 Logatec se že od začetka avgusta pripravlja na novo tekmovalno sezono 2006/07, ki se prične zadnjo septembrsko soboto. Tako kot v lanskem sezoni, bomo tudi v novi nastopali v treh starostnih kategorijah v okviru Košarkarske zveze Slovenije.

Pionirji letnik 1992 in mlajši bodo pod vodstvom trenerja Bojana Vauptiča igrali v 1. pionirski ligi. Med temi igralci je nekaj perspektivnih in so na širšem seznamu slovenske selekcije, kar govori o dobrem delu našega trenerja.

Ekipa kadetov bo igrala v drugi slovenski ligi. V kvalifikacijah niso imeli športne sreče, saj so izgubili z najtesnejšim izidom (za en samcat koš). Kadeti trenirajo in igrajo pod vodstvom trenerja Tadeja de Gleria. Kakšen centimeter višinskega primanjkljaja nadomestijo na vsaki tekmi z borbenostjo, zato so njihove tekme zmeraj razburljive.

Tudi mladinska ekipa bo tekmovala v drugi slovenski ligi in bo sestavljena iz jedra kadetske ekipe in igralcev, ki še niso dopolnili 19 let.

Seveda, ves čas razmišljamo tudi o članski ekipi, ki naj bi prihodnjo jesen zaigrala v tretji košarkarski ligi. Upamo, da bodo logaški gospodarstveniki finančno podprli naša prizadevanja za igranje košarke na najvišjem nivoju, saj izpolnjujemo tri glavne pogoje: lasten kader, strokovno delo in dobre pogoje za delo – odlična dvorana.

Z navijaškimi rekviziti se torej vidimo v športni dvorani v Logatcu. Tekme kadetov bodo potekale ob sobotah ob 10. uri, pionirjev ob nedeljah ob 10. uri in mladincev ob nedeljah ob 18. uri.

Sicer pa si lahko vse aktivnosti kot tudi razporede tekem ogledate na naši spletni strani <http://www.kk2003logatec.si>, ki jo skrbno ureja naš igralec Jernej Markelj.

Miran Lukman

Skoz vrata novega šolskega leta

Tudi letos se je 1. septembra začelo novo šolsko leto. V spodnji preglednici navajamo število vpisanih prvošolcev, število vseh učencev na posameznih šolah in končno skupno število vseh prvošolcev oziroma število vseh učencev v naši občini.

Šola	vpisanih v 1. razred	skupaj vseh učencev
Osem talcev	76	680
Laze	4	14
Tabor	29	367
Hotedršica	13	41
Rovt. Žibrše	2	18
Rovte	19	185
Vrh Sv.T.K.	2	18
Skupaj:	145	1314

Od prvega šolskega dne naprej.

m.š.

Na novo v šolo

V Rovtarskih Žibršah je dvojje njih zakoračilo v prvi razred

S ponosnimi in odločnimi koraki sta stopila v šolo. Njune očke so se svetile in švigale sem in tja od zvedavosti. Dva prvošolčka na POŠ Rovtarske Žibrše sta zakorakala v prvi šolski dan. Stopila sta v novo življenje. Ne čisto novo, pa vendar. Obveznosti, skrbi, veselje, nova doživetja ...

Žibrške šolarje je obiskal Šviga zajec.

Da bi bil sprejem prijeten in svečan, doživetje, ki se ga bosta rada spominjala, so drugošolci pripravili prijeten kulturni program. Sledil je topel pozdrav gospe ravnateljice, ki je v vseh vzbudil občutek, da so sprejeti in zaželeni. V učilnico je pokukal tudi velik radoveden Švigazajec, ki ga je strašno zanimalo, zakaj uboge človeške mladiče zapiramo v šolo. Ko pa je videl vesele obrazke in slišal poskočne pesmice, se je pomiril in zaplesal skupaj z nami.

Najbolj pa je bilo slovesno, ko so se sprejema udeležili še učenci devetega razreda, ki so nekoč tudi obiskovali podružnico v Žibršah. Prvošolcema so čestitali in jima ponudili svojo zaščito in pomoč pri prvih šolskih korakih. Pa tudi drugošolce so vzeli pod svoje okrilje. Ob koncu so svojim malim prijateljem podarili žoge, lizike in knjige kot simbol igrivosti, veselja in dela v šoli in skupaj upihnilli svečke na skromni torti.

Prvi šolski dan se je končal. Pa vso srečo.

Ana Ž.

»Če vztrajaš, zmoreš vse!«

To so besede Mateja Lazarja, učenca 9. razreda OŠ Tabor v minulem šolskem letu. Z Matejem sem se pogovarjala na začetku julija, ko je že užival zaslužene počitnice.

In zakaj vam želim predstaviti ravno Mateja? Predvsem v upanju, da bodo njegovo razmišljanje, volja in neustavljiva želja po življenju vzpodbudili čim več mladih, ki mogoče ne najdejo pravih vzgibov, se počutijo izigrane in razočarane, s strahom čakajo na začetek novega šolskega leta in se bojijo prihodnosti, da bodo začeli razmišljati pozitivno in se vsaj malo nalezli Matejevega optimizma. Matej, ki s svojimi starši in sestro živi v Rovtarskih Žibršah, je bil povsem običajen otrok, ki se mu je življenje pred devetimi leti zaradi prometne nesreče povsem obrnilo na glavo.

Kaj ti je v zvezi s to hudo nesrečo ostalo najbolj v spominu?

O življenju pred nesrečo in o sami nesreči se ne spominjam ničesar. Spominim pa se dolgega okrevanja v bolnišnici in rehabilitacije v Soči. Pri postopnem vstopanju v normalno življenje so mi najbolj pomagali družina, terapevti in sovrstniki, ki so mi stali ob strani in me sprejeli medse. S tem so mi največ pomagali.

Kako si se počutil, ko si spoznal, da ne zmoreš vsega, kar so zmogli tvoji vrstniki, da jih težko dohajaš, in kje si našel moč, da si kljub vsem oviram uspešno končal redno osnovno šolo?

Najprej sem se počutil nemočnega. Ker pa sem po naravi zelo trmast, sem moč našel v sebi. Ves čas me je naprej gnalo prepričanje, da bo tudi meni uspelo samostojno živeti brez pomoči drugih ljudi. Rekel sem si, da bom zmogel osnovno šolo. In res mi je s pomočjo družine, specialne pedagoginje in mojih učiteljev uspelo.

Kaj misliš, da je tvoj največji uspeh do zdaj in zakaj?

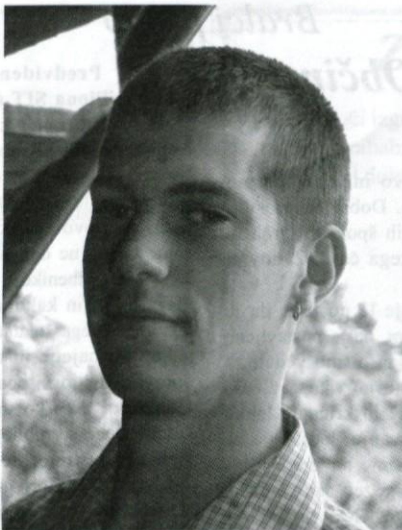
Moja največja uspeha sta dva. Prvi je ta, da sem se postavil na lastne noge in lahko živim brez invalidskega vozička in bolnišnic. Drugi uspeh pa je, da sem uspešno

končal deveti razred in se z lepim uspehom vpisal na srednjo šolo.

Kako si doživljal osnovno šolo, sošolce, učitelje? Ti je kak dogodek ostal še posebej v spominu?

V šoli sem se dobro počutil. Spoznal sem veliko novih in dobrih sošolcev in prijateljev, ki so mi vedno stali ob strani in mi pomagali. Najteže mi je bilo včasih razumeti zelo težko snov in se je potem še naučiti. Najbolj sta me zanimala računalništvo in likovno ustvarjanje, kar mi je tudi pomagalo pri odločitvi za nadaljnje šolanje. Z veseljem sem hodil v šolo tudi zato, ker sem imel prijatelje in sem se dobro razumel z učitelji. Do njih sem imel vedno spoštljiv odnos. – Med mojim šolanjem je bilo več zanimivih dogodkov, tudi zaradi moje nerodnosti. Najbolj mi je ostala v spominu ura športne vzgoje na podružnični šoli v Rovtarskih Žibrahah, saj sem pokazal veliko sposobnost obvladovanja žoge v prostoru. Uspelo mi je zadeti luč v učilnici. Vedno se bom tudi spominjal zadnjega šolskega dne. Uspelo mi je osvojiti 1. nagrado na fotografskem natečaju naše šole, in vsi so se veselili z mano.

Matej Lazar.

In kakšne so tvoje želje za prihodnost, na katero šolo si se vpisal in v kakšnem poklicu se vidiš?

Vpisal sem se na Srednjo grafično šolo v Ljubljani. Želim postati grafični operater. Ta poklic bi mi omogočil samostojno življenje, neodvisnost od drugih.

Kaj pa najraje počneš v prostem času?

čas?

Najraje kolesarim; ukvarjam pa se tudi z drugimi športnimi dejavnostmi, ki mi jih zdravje dopušča. Športne aktivnosti pripomorejo k moji boljši telesni kondiciji, ki jo moram imeti zaradi svoje invalidnosti. Zelo rad plavam. V pretekli zimi pa mi je uspelo narediti tudi nekaj zavojev s smučmi, na kar sem zaradi težav z ravnotežjem še posebej ponosen.

Bi želel bralcem Logaških novic povedati še kaj?

Še enkrat bi se rad za vso pomoč zahvalil svoji družini, vsem učiteljicam in učiteljem, ki so me tako dobro sprejeli, me vzpodbujali vse do devetega razreda, in vsem sošolcem in prijateljem. – Rad pa bi še dodal, da se z vztrajnostjo zmore vse.

Da, res je tako. Če človek nekaj zares hoče in če je dovolj vztrajen, uspe. Tudi mi, ki smo devet let spremljali Matejevo napredek, smo se ogromno naučili od njega. Z največjim veseljem in ponosni, da mu je uspelo, smo mu na valeti vsi – učenci, starši in učitelji z županom na čelu – s solzami v očeh izrekli tudi posebno priznanje

Bojana Levinger

Ne nazadnje

Gassho – pozdrav dobremu in plemenitemu

Kip, podobo ženske gracioznosti, je za predavanje zen mojstra Hallerja v Cankarjevem domu izdelal Franc Godina

Slovensko društvo Hospic je 30. avgusta v Štihovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani organiziralo javno predavanje Modrost bivanja s svetovno znanim zen mojstrom Ryushin Paul Hallerjem, predsednikom ameriškega Zen Hospic projekta in predstojnikom zen centra v San Franciscu, največjega zen centra zunaj Azije. – Zen mojster posveča svoje delo približevanju duha zena v delu z umirajočimi, z zaporniki, v mirovništvo in v poslanstvo hospica.

Godinov Gassho v Cankarjevem domu.

V do zadnjega kotička napolnjeni Štihovi dvorani je zen mojster spregovoril o zenu in njegovih temeljnih vrednotah, ki pomagajo človeku pri umirjenem in zadovoljnim življenju. Pri tem so pomembne tri lastnosti, ki pa so v današnjem svetu, polnem konfliktov, redke: 1. dobrohotnost, ki vključuje prijaznost, hvaležnost in sočutje, 2. potrpežljivost, 3. pogum, da vedno znova vstopamo v neznano, kar življenje, ki nam je ostalo do konca, vsekakor je. Zen je povsem praktična in vsakomur razumljiva metoda, ki ljudem lahko pomaga pri umiranjju uma, neposredni izkušnji notranjega miru ter odpravi tesnobo in skrbi.

Predavanje zen mojstra, ki ga je povezovala Manca Košir, pa je bilo zaznamovano tudi z umetnostjo. Osrednje mesto v dvorani je zavzemal skoraj dva metra visok kip Gassho, ki ga je izdelal logaški rezbar Franc Godina; ob koncu predavanja pa sta v predverju Cankarjevega doma igrali na citre učenki Glasbene šole Logatec. Veličasten kip iz lipovega lesa, ki ga je Godina izdelal prav za to priložnost, predstavlja ženski lik v položaju Gassho. To je zenovski pozdrav, ki pomeni, da spoštuješ vse dobro in plemenito v človeku.

Kip bo stal v prostorih društva Hospic, ki je humanitarna, versko nevtralna, nevladna in nepridobitna organizacija. Poslanstvo društva je prisluhniti duhovnim, psihosocialnim in fizičnim potrebam umirajočih bolnikov in njihovih svojcev. Z izkušenimi sodelavci si v ustvarjenem zaupanju in odprtem odnosu prizadeva za čim bolj kakovostno življenje umirajočega do njegovega zadnjega trenutka. Po izgubi bližnjega daje oporo žalujočim.

Društvo z različnimi pristopi spreminja odnos do umiranja, smrti in žalovanja v slovenski družbi. V ta namen izdaja strokovno literaturo in na številnih učnih delavnicah in predavanjih usposablja strokovne delavce, laike – prostovoljce.

T. F.

Bralci pišejo

Odprto pismo županu Občine Logatec

Lani jeseni smo v Logatcu dobili novo in lepo športno igrišče. Mladi so se te pridobitve zelo razveselili. Dobili so prostor, kjer se lahko družijo, pomerijo med seboj v raznih športnih igrah in tako na zdrav način preživijo del svojega prostega časa. Z novim igriščem je bil dober namen zagotovo dosežen.

Novo igrišče se od starega ne razlikuje le po tem, da je večje, lepše in uporabnejše, razlikuje se tudi po tem, da je postavljeno daleč znotraj naše soseske. In če pred leti skorajda nismo vedeli za igrišče in ves živ žav na njem, sedaj le-to vsakodnevno vstopa v naša življenja s hrupom, ki ga prinaša. Udarjanje žoge in kričanje lahko poslušamo na vrtu, na dvorišču in celo v stanovanju, hkrati pa že dolga leta prenašamo neznosno zaudarjanje in brnenje bližnje čistilne naprave. Kdo si želi živeti v takih razmerah?! Kdo si želi dan za dnem na svojem domu poslušati neprestano udarjanje žoge?! Na vrtu smo na novo posadili na desetine smrečic, ki bodo čez kakšnih dvajset let le skromna ovira za širjenje hrupa. Zamenjali smo ducat oken, novo vgrajena so dodatno zvočno izolirana.

Novo igrišče ni edino v Logatcu, ki je postavljeno blizu stanovanjskih objektov, je pa največje, najbolj množično obiskano in najbolj hrupno. Do stanovalcev v naši soseski bi bilo korektno, da postavite hrupu kakšno oviro v obliki ograde. Na kilometre ograd je moč videti ob cestah in v naseljih, tako v tujini kot tudi pri nas. V sosednji Avstriji so pravi mojstri pri postavljanju zvočnih ovir, ki seveda niso nikakršni strašljivi »berlinski zidovi«, ampak lične ograde, izdelane iz raznovrstnih naravnih in umetnih materialov, tudi prozornih.

Gospod župan, možno je poiskati sto in en »razlog«, da se problema ne reši, lahko se tudi enostavno reče, da problema pravzaprav sploh ni, lahko pa se ga tudi reši. En sam samcat razlog je, da problem rešite. Kvaliteta našega bivanja. Boste ta razlog upoštevali ali pa boste za ceno ene same ograde žrtvovali naš mir v naslednjih tridesetih letih?

Jože Herblan,
Logatec

Kako iz agonije Pihalnega orkestra

Ali: Kako so se občinska sredstva za Pihalni orkester Logatec v zadnjih petih letih povečala z dveh na pet milijonov tolarjev – in spet znižala na dva milijona?

Problematika prostorov. Pihalni orkester Logatec, ki nikoli ni imel prostorov v svoji lasti, so že v preteklosti stalno premeščali iz različnih razlogov. Nazadnje smo bili premeščeni iz Doma na Griču v prostore nad Mavrico, ki ustrezajo potrebam za vaje. Za godbeni dom pri občinskih oblasteh, žal, ni bilo interesa, zato smo spet najemniki in menda edino društvo v občini, če ne celo v državi, ki mora najemnino plačati. A glej ga, zlomka – povečali so nam sredstva za »del« najemnino.

Stroški 2003 – v Domu na Griču. Ogrevanje 0 SIT (sponzorska drva KLI), električna 71.000 SIT, najemnina prostora 0 SIT, telefon 98.000 SIT; skupaj cca 169.000 SIT, proračunska sredstva = 3 milijone SIT, investicije v instrumente in opremo – cca 1,5 milijona SIT.

Stroški 2004 – v novih prostorih. Ogrevanje v najemnini, električna 128.068 SIT, najemnina 1.542.381 SIT, – telefon, internet 149.511 SIT; skupaj cca 1.800.000 SIT, proračunska sredstva: 4 milijone SIT, investicije v glasbila in opremo – cca. 1,4 milijona SIT (Kako zvito – povečanje sredstev zaradi najemnino-dejansko zmanjšanje – javnost tega, seveda, ne ve).

Predvideno 2006. Odobrena sredstva za celo leto – cca. 2 milijona SIT (Opomba: oprema – notna stojala, kopirni stroj, ozvočenje, računalnik ...). To so samo tisti stroški, mimo katerih ni mogoče in jih ni možno zmanjševati. Kaj pa strošek vaj, različni prevozi – samo z avtobusi, prehrana po koncertih itd.? Te stroške lahko brez težav zmanjšamo, in sicer tako, da imamo v celem letu samo še novoletni koncert, po katerem pa gremo vsi lepo takoj domov. Bog ne daj, da bi želeli sproti še obnavljati instrumente ...

Vlaganje godbenikov. Želja občinskih oblasti je, da bi morali sami več vlagati. Ali in kako vlagamo? Najprej je treba opraviti najmanj štiri leta glasbenega šolanja. Več ali manj vse stroške krijejo starši: šolnina, nakup ali najetje instrumenta, prevoz učenca v šolo itd. Ko učenec opravi avdicijo in postane po pripravi redni član, mora plačevati članarino, tako kot pri ostalih društvih. Sledi nakup instrumentov, katerih cene se gibljejo od nekaj sto tisoč pa do nekaj milijonov SIT. Nekatere instrumente uspe kupiti orkester v glavnem s sponzorskimi sredstvi. Nekateri godbeniki pa si instrumente kupijo celo sami. Vsekakor je treba omeniti tudi nešteto prostovoljnih in neplačanih ur trdega dela pri organizaciji koncertov, pri vajah... Pri gostovanjih v tujini krije del stroškov tudi vsak posameznik ... Ali vlagamo premalo? Nadomestila dirigentom. Nesporno dejstvo je, da je kvalitetna raven društev v veliki meri odvisna od strokovnega vodstva – od dirigenta. Ta se mora angažirati precej več kot posamezni godbenik, zato se spodobi in je pravično, da si za svoje naporno delo zasluži nadomestilo. Sicer pa je tudi pri drugih pihalnih orkestrih po Sloveniji popolnoma samoumevno, da so dirigenti za svoje delo spodobno plačani (sploh ne z nizkimi honorarji – v primerjavi z našim dirigentom). Naj poudarimo, da so vse ostale funkcije v društvu (predsednik, podpredsednik, tajnik...) prostovoljne in niso plačane.

(Ne)enakost med društvi. Pred nekaj leti smo občinske oblasti komaj uspeli prepričati, da godbeništvu ni direktno primerljivo z ostalimi kulturnimi društvi (npr. s pevskimi). Enak izhodiščni položaj bi imeli, če se nam ne bi bilo treba izobraževati v glasbeni šoli, če nam ne bi bilo treba kupovati instrumentov, če bi lahko imeli vaje v manjšem prostoru (brez najemnine, brez plačevanja ogrevanja) ... To je razlika, za katero je bila predvidena proračunska postavka. Kaj zdaj, ko je postavka ukinjena? – Naj ustanovimo pevski zbor?!

Uniforme smo, npr., dobili s pomočjo občinskih sredstev še v prejšnjem režimu – v tistih časih smo si celo lahko privoščili nakup štirih instrumentov na leto. Zdaj, ko je članov orkestra še enkrat več in ko smo že nekaj let v najkakovostnejši in najvišji zahtevnosti – koncertni umetniški skupini amaterskih pihalnih orkestrrov Slovenije in, razumljivo, potrebujemo tudi več instrumentov, si še enega ali dva zelo težko privoščimo.

Peter Černe

Pojasnilo

Vsem, ki mi želijo pripisati kar koli v zvezi z drugo svetovno vojno, sporočam, da sem bil rojen šele 3. julija 1948 v Ljubljani, kar je zapisano tudi v dokumentih upravne enote v Logatcu. Zato nisem mogel med drugo svetovno vojno in ne leta 1945 ubiti v Logatcu prav nikogar, ker se tedaj še sploh nisem rodil. Neznani anonimnež mi je namreč pisal, da naj bi jaz po drugi svetovni vojni v Logatcu »umiril največ slovenskih fantov in otrok«, kot pravi delavec Ozne Franc Junc, rojen 25. 6. 1916, Mandrge 2, Logatec. Če kdo v Logatcu res misli kaj takega ali temu verjame, naj najprej na občini vpraša, koliko sem star, in mu bodo povedali, da leta 1945 ne bi mogel ubiti nikogar, tudi če bi hotel, ker me še sploh ni bilo na svetu.

Nekaj čisto resnih ljudi iz Dolnjega Logatca pa me je vprašalo, ali sem res jaz tisti, ki je v Gornjem Logatcu zabodel svojega soseda, lastnika popravilnice televizorjev Ekran. Da bi se te govorice nehale, sporočam, da tudi s tem nisem imel čisto nič, in tudi nisem mogel imeti. To se je zgodilo v začetku januarja 1996 in pred mojim prihodom v Logatec. Naša družina se je v Logatec priselila šele avgusta 1996, kar se je dogajalo med našima dvema sosedoma pa se je torej zgodilo že pred tem.

Janez J. Švajncar
Tržaška 81a, 1371 Logatec

ZAHVALA

Kot metulj, sijoča in polna energije, nas je zapustila

Urša Antičević
22.4.1981 – 2.9.2006

Zahvaljujemo se vsem najbližjim, prijateljem, sosedom in znancem za vso podporo, cvetje in nesebično pomoč.

»Mi vsi smo kot metulji z enim samim krilom in lahko letimo le objeti!«

Urša, pogrešali te bomo.

Nevenka, Peter in Gašper

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše mame, stare mame, sestre, tete, tašče in prababice se iskreno zahvaljujemo Bogu, da ji je naklonil dolgo življenjsko pot, ki jo je delila z nami.

Marija Bizjan
s Petkovca
*19.11.1911 +5.8.2006

Hvala lepa g. župniku Janezu Petriču za zadnje slovo in popotnico za novo pot v večnost.

Posebno zahvalo smo dolžni za požrtvovalnost in nesebično pomoč sosedi Meliti, Zinki in družini Pečkaj.

Lepa hvala vsem znancem, prijateljem, sosedom in sorodnikom za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in spremstvo na njeni zadnji poti.

Naj jo spremljajo angeli!

Hvala vsem

vsi njeni

ZAHVALA

Janez Brenčič

Ob slovesu moža, očeta in dedka se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste se v teh trenutkih spomnili nanj in ga pospremili na njegovi zadnji poti, ter vsem, ki ste nam v dneh slovesa pomagali in stali ob strani.

Vsi njegovi

ZAHVALA

*Prazen dom je in dvorišče,
zaman oko te naše išče;
solza, žalost, bolečina te zbudila ni,
ostala je praznina,
ki hudo boli.*

Zapustila nas je draga mama, stara mama in prababica

Marija Černe,
roj. Senčur
*13.8.1923 + 9.7.2006

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovane sveče, cvetje in svete maše. Zahvaljujemo se osebju Zdravstvenega doma Logatec, dr. Darji Likar in dr. Blagici Djajić, patronažni službi, posebej sestri Branki in sestri Indiri ter osebju Lekarne Logatec. Toplo se zahvaljujemo pogrebniemu zavodu Menart, pevcem za lepo zapete pesmi, gospodu župniku Janezu Komparetu za opravljen obred. Hvala vsem, ki ste izkazali spoštovanje naši mami in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

ZAHVALA

*Ni bistvo dodajati dnevor življenju,
temveč življenje dnevom.*

Med zvezdami je našel svoj prostor
naš ljubljani dedo

Ludvik Gene

Hvala vsem, ki ste ga radi srečevali,
nam ob njegovi smrti stali ob strani
ter ga pospremili k večnemu počitku.

Znal je dodajati življenje dnevom.
Pogrešamo ga.

**Žalujoče družine
Genc, Rus in Dodič**

ZAHVALA

*Ni smrt tisto, kar nas loči,
zato ne jokajte ob mojem grobu;
le večni mir mi zaželite.*

Ciril Krašna

*25.6.1929 +25.7.2006

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in dedka se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, krajanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala velja Domu starejših občanov Grapovčnik, še posebej pa zdravnikom dr. Skvarči, dr. Mijanovičevi, dr. Mrkajicu, medicinskima bratoma Seadu in Miru, sestrama Barbari in Maji, osebju Zdravstvenega doma Logatec, pevcem za zapete pesmi, trobentarju, gospodu Mlinarju za poslovilne besede ter pogrebniemu zavodu Menard za organizacijo pogreba.

**Žalujoči: žena Amalija,
sin Dušan, hčeri Zdenka in Mojca z družinami**

ZAHVALA

*Mar prav zares odšel je tja, v neznano?
Kako je mogel, ko smo mi še tu...?
Nositi moramo vsak svojo rano
molče, da mu ne zmotimo miru.
(Svetlana Makarovič)*

Tomaž Reven

Ob nenadni in prerani izgubi sina, brata in strica Tomaža Revna, mizarja iz Rovt 54, se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za tenkočutne besede sožalja, za cvetje, sveče, še posebej pa za trdno čustveno in duhovno oporo in podporo.

Hvala vsem, ki ste se v tako velikem številu poslovili od njega in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala cerkvenim pevcem in gospodu župniku za lepo opravljen obred ter njegovemu prijatelju Marku za poslovilne besede. Hvala pogrebnima službama Vrhovec in Pečkaj.

Še posebej pa se zahvaljujemo dr. Djajičevi, sestrama Mihaeli in Barbari, reševalcu Marku za vztrajno in neutrudno pomoč ter prijatelju Marku Trčku.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Dragi Matevž!

Hvala ti, da si med nami preživel 17 let.

Hvala ti, da si z nami delil svoje radosti, strahove in hrepenenja; nekatera tudi spretno prekril.

Hvala ti za trepljanja, objeme, nasmehe in poglede prek očal. Hvala ti, da si nas imel rad in nam dovolil, da smo te imeli radi tudi mi. Naj te naše solze ne zadržujejo na poti, na kateri si, in je našemu dojetanju neznanka in uganka.

Pomagaj nam, da bomo razumeli zakaj, in daj nam moči, da bomo znali in zmogli živeti naprej.

Matevž Rupnik

23.7.1989-25.7.2006

Hvala vsem, ki ste Matevžu posuli pot s cvetjem, jo tlakovali z biseri solz, žalostni, ker ga ni več med nami, in veseli, da ste ga poznali.

Hvala vsem, ki ste sodelovali pri pripravi in izvedbi pogrebne svečanosti, še posebej njegovim prijateljem, Lidiji in Matiji.

Odšel si na krilih ljubezni...

Mladi zopet združili moči

Na stotine mladih organizatorjev, aktivnih udeležencev in obiskovalcev se je v desetih dneh zvrstilo na prizoriščih dogajanja festivala Adijo poletje 2006

V logaški občini je med 25. avgustom in 3. septembrom potekal drugi festival Adijo poletje 2006, ki je zopet ponudil pester program športnih, kulturnih in zabavnih prireditev z ustaljenimi in svežimi vsebinami. Našteli smo vsaj 300 mladih, ki so aktivno sodelovali kot organizatorji ali udeleženci mladinskega festivala. Mladinski svet Logatec pod svojim okriljem združuje društva: Klub logaških študentov, Klub Grajski park, K. O. M. A., ŠD Kovk Rovte, Društvo tabornikov rod Smjak Logatec, Luna bar, Klub borilnih veščin Logatec, Literarno društvo Zeleni oblaki, Klub zabave, glasbe in plesa G&D Navigator pub, Mladinski center sv. Nikolaj in ŠD Optimist. Dogodkov so torej natresli »mladi za mlade«, kot bi lahko povzeli Boruta Marolta, predsednika Mladinskega sveta Logatec in glavnega koordinatorja projekta.

Nočni teki, kolesarski sprint in francoski boks

Festival se je začel petek, 25. avgusta. V večernih urah smo navijali za tekače na Nočnih tekih, ki jih je Klub organiziranih mladinskih aktivnosti (K. O. M. A.) po več letih zopet obudil, letos pa jih je pripravil logaški Taborniški rod Smjak, ki je že naslednji dan pripravil priljubljeno obliko rekreacije tudi za netabornike – orientacijo. Sredo in petek so se pod grajskimi koši pomerile košarkarske trojke; petek je na Cankarjevi ulici potekal izredno zanimiv kolesarski sprint, sredo, četrtek in petek pa je v grajskem parku potekal tabor borilnih veščin, ki ga je organiziral Klub borilnih veščin in se je zaključil s prvenstvom v francoskem boksu Logatec 2006.

Sobotni grajski vrhunec

Soboto, 2. septembra, sta vse od 10. ure naprej v Grajskem parku potekala turnirja v tenisu in odbojki na mivki; delavnice za najmlajše so sledile v popoldanskih urah, celodnevnu dogajanju pa je sledil sklepni del s podelitvijo pokalov in medalj najboljšim. Po sončnem zahodu je grajski park obiskalo več sto mladih in mladih po srcu, ki so najprej prisluhnili funk-rock zasedbi Pollux iz Spodnje Idrije. Ko so fantje dodobra razgreli vse številnejšo publiko pa so vajeti noči prevzeli njihovi starejši sosedje in profesionalni zabavljaji, člani pop-skupine Kingston, ki so svoje »delo« opravili več kot dobro, z nehlapljivo mero energije in raznovrstnih ritmov.

Bogata kulturna ponudba

Letošnji festival je ponudil tudi pestro izbiro kulturnih dogodkov, ki so zadovoljili različne okuse. Začelo se je v soboto, 26. avgusta, zvečer, ko so v Navigator pubu nastopili akustični rockerji Lady's first, ki so pred kratkim napovedali prvenec 911. Naslednji dan pa je v središču Logatca popoldne potekalo izjemno številno obiskano srečanje harmonikarjev, na katerem so se predstavili raztegovalci meha z vseh koncev Slovenije. Nov delovni teden so v ponedeljek zvečer v Grajskem parku »krstili« muzikantje Golažgodbe, žur-zasedbe Pihalnega orkestra Logatec. Dodobra so razvneli zbrano občinstvo, ki se je navdušeno mastilo tudi s čisto pravim golažem, kar se je v Grajskem parku verjetno zgodilo prvič. Po dveh dneh premora (koncert Big banda je, žal, odpadel) se je v četrtek zvečer v organizaciji Literarnega društva Zeleni oblaki odvil drugi Literoadijo, na katerem se je predstavilo šest mladih avtorjev, ki z izvirnimi idejami in preskušanjem novih literarnih stilov in praks odkrivajo sodobnost v literarni umetnosti. Literoadijo se je končal z odličnim koncertom skupine Autodafé, ki jo vodi pesnik, pisatelj in glasbenik Matjaž Pikalo; isti večer pa je v Navigator pubu nastopila še etno-balkan-pop zasedba Strizzy. Upajamo, da se lahko vsaj tako dobre kulturne ponudbe, kot smo je bili deležni letos, nadejamo tudi ob letu osorej.

Pevec skupine Pollux iz Spodnje Idrije.

Foto: Andrej Korenč

Adijo poletje tudi naslednje leto

V nedeljo, 3. septembra, smo na Vrhu Svetih Treh Kraljev spremljali še tradicionalno Kolesarsko dirko Rovte, ki je prekaljenim mačkom Športnega društva Kovk Rovte prav za konec festivala zopet odlično uspela. Po mnenju Boruta Marolta bo Adijo poletje naslednje leto zagotovo še boljše.

Anja Sedej

Vpis novih članov v Klub borilnih veščin

Klub borilnih veščin Logatec septembra spet odpira vrata novim članom. Tisti, ki vas zanimajo treningi francoskega boksa, tajskega boksa, K1 ali kickboksa in ste do sedaj odlašali, pohitite. Vpis novih članov bo od 11. septembra do 15. oktobra. Celoten trening je prirejen tako, da se uporabne tehnike začetniki naučijo v najkrajšem možnem času. Za začetni tečaj zadostuje le športno oblačilo. Treningi potekajo v telovadnici v OŠ 8 Talcev ob ponedeljkih in sredah od 18.30 do 20. ure.

Naši tekmovalci tekmujejo na regionalnih, državnih in mednarodnih tekmovanjih. Med 13. in 15. julijem je naš član in trener Simon Merlak v Parizu na evropskem prvenstvu v francoskem boksu v polnem kontaktu osvojil za Slovenijo 4. mesto. To je v njegovi kategoriji do sedaj najvišji dosežek. Poleg tega pa naši borci in borke dosegajo veliko visokih rezultatov na državni ravni.

V logaškem Grajskem parku smo 2. septembra izvedli tekmo v francoskem boksu v polnem kontaktu. Logaški klub je dosegel visoke uvrstitve. **Simon Merlak** je dosegel **1. mesto v kategoriji do 70 kg**, Luka Božič 2. mesto v kategoriji do 80 kg, Anže Šemrl 2. mesto v kategoriji nad 80 kg in Tomaž Rožmanc 3. mesto v kategoriji nad 80 kg.

Vsi, ki vas zanima ta šport, lahko pridete na kateregakoli izmed treningov, si ogledate spletno stran kluba: <http://www.savate-logatec.si> ali pa pokličete na tel.: 041/373/240.

Janez Obreza, mag.pharm

S težjimi invalidi v Logarsko dolino

Za lep spomin.

Foto: A. Vinko

Društvo invalidov Logatec je 6. julija letos pripravilo za težje invalide izlet v Logarsko dolino in na turistično kmetijo Klemenšek. Izleta se je udeležilo 44 invalidov in njihovih spremljevalcev.

Ob lepem, toplem in sončnem vremenu je bil s Klemenškove domačije, ki stoji na preko 1200 metrov nadmorske višine, čudovit pogled na Kamniške in Savinjske Alpe, na Raduho in na Olševo. Zaradi prelepega razgleda ter zaradi odlične domače hrane, s katero so jim postregli prijazni domačini, pa tudi zaradi nadvse prijetnega prijateljskega druženja bo ta izlet vsem težjim invalidom ostal še dolgo v lepem spominu.

Franč Brus

Po Koroškem

Po majskem srečanju smo se upokojenci iz Rovt odločili za obisk Koroške. Proti koncu junija smo se z domačo prevozniško firmo odpeljali na lep in zanimiv izlet v Celovec. Obiskali smo Vetrinj z okolico in se spomnili svojih rojakov, ki so jih od tam odpeljali v smrt. Obiskali smo tudi Minimundus ali po naše Mali svet ob Vrbskem jezeru. Popeljali smo se tudi okoli jezera ter se povzpeli na 851 m visok hrib, na katerem stoji 54 m visok razgledni stolp – Piramidenkogel, ki velja za najlepše koroško razgledišče.

Od tod smo se odpeljali na Gosposvetsko polje, kjer smo si ogledali vojvodski prestol in staro Marijino božjepotno cerkev. Da bi si ogledali čim več zamejskih lepot, smo se proti domu vračali po drugi strani – prek prelaza nad Jezerskim. Spotoma smo se zaradi kosila in žeje ustavili v gostišču ob Planšarskem jezeru. Zadovoljni in okrepani smo zapustili Jezersko in v poznih večernih urah prispeli v Rovte.

Rovtarski upokojenci blizu Gospe Svete.

Ivan Kavčič

Logaške novice, glasilo občine Logatec; izdajatelj Občinski svet občine Logatec; odgovorni urednik Marcel Štefančič; grafična zasnova Goran Rupnik; tisk: Grafika Gracer, d.o.o., Celje; naklada 3800 izvodov. Naslov uredništva: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec; telefon 041 915 705, ob sredah od 10. do 12. ure (01) 7590-626 ali (01) 7590-600, E-mail: logaske@logatec.si

Meddruštveno srečanje gasilk

V soboto, 15. julija letos, je bilo v Lazah 9. meddruštveno srečanje gasilk, ki so se ga udeležile gasilke iz devetnajstih prostovoljnih gasilskih društev oziroma šestih občinskih zvez, in sicer iz Cerknice, Loške doline, Postojne, Ilirske Bistrice, Brezovice in Logatca.

Spretno z vozli.

Gasilke, razdeljene v tri starostne skupine, so se pomerile v gasilskem mnogoboju, ki je obsegal praktični preizkus v trojnem napadu ter teoretično znanje s testi. Po končanem tekmovanju je bila pred gasilskim domom v Lazah svečana podelitev pokalov in diplom.

Gasilke so po skupinah dosegle naslednje razvrstitve: v A skupini: 1. Laze, 2. Unec, 3. Hotedršica; v B skupini: 1. Laze, 2. Ivanje selo, 3. Iga vas; med veterankami: 1. Ilirska Bistrica.

Slovesnosti ob razglasitvi rezultatov so se udeležili logaški župan Janez Nagode, predsednica GZ Logatec Marinka Cempren Turk in predstavnik zavarovalnice Triglav iz Postojne. Po razglasitveni slovesnosti je bila veselica. Domači gasilci so za vse obiskovalce poskrbeli z odličnimi jedmi na žaru, z golažem in dobro pijačo. Za plesno glasbo je poskrbel ansambel Notranjci.

Besedilo in foto: France Brus

Misel

Poklanja jo študijski krožek Žarek

**»Nobena pot ni dolga,
če po njej hodimo s prijateljem.«**
(Japonski pregovor)

Čuvajnica številka 438

Potem ko so daljnega leta 1857 v stari Avstro-ogrski odprli Južno železnico Dunaj – Trst, so za nemoten promet in varen prehod proge skrbeli čuvaji, ki so odpirali in zapirali signale in zapornice, kjer so ceste prečkale železniško progo.

Vse od Ljubljane do Sežane je ob majhni železničarski hiši v Raskovcu ob progi ohranjena le še ena edina lesena čuvajnica s številko 438 in z oznako delovnega mesta 12. Za ohranitev čuvajnice so si prizadevali Jerinovi in Gabrovškovi, katerih predniki so opravljali čuvajsko službo.

Srečanje starožitnosti z novodobnostjo.

Sedanji lastnik Franc Rupnik je zamenjal že kako desko in strešno opeko, ker bi se sicer čuvajnica pri kilometrskem kamnu 605,4 že podrla (po pripovedi naj bi ta kamen označeval razdaljo do Beograda).

Sodobne elektronske naprave so zamenjale čuvaje in lesene hišice-čuvajnice, ki smo jim domačini rekli »vaht'nco«, kjer so uniformirani možje z železničarsko kapo na glavi in rdečo zastavico ob sebi skrbeli za varnost železniškega prometa.

Morda bi bilo prav, ko bi železnica v dogovoru z občino ohranila to muzejsko »vaht'nco« številka 438 tudi za spomin na čase Franca Jožefa.

Besedilo in foto: France Brus

Devetdeset let Antona Bizjaka

V soboto, 27. maja letos, je član Društva invalidov Anton Bizjak iz Rovt, ki sedaj biva v Domu starejših v Grapovčniku, praznoval svoj devetdeseti rojstni dan.

Poleg domačih sta ga ob visokem življenjskem jubileju obiskali tudi predstavnici DI Logatec, mu čestitali za osebni praznik, mu izročili šopek in se z njim zadržali v daljšem pogovoru.

Anton je za svojih devet križev dokaj bister, čil in zelo zgovoren. Zelo rad se pogovarja, zato ga je obisk predstavnic DI zelo razveselil.

*Anton Bizjak -
devetdesetletnik.
Foto: O. Mihevc*

Franc Brus

A-Enter

**Računovodski servis
s tradicijo!**

15 let

**Računovodstvo,
davki, bilance
svetovanje...**

**Volčeva cesta 1, Vrhnika
tel.: 01/750-28-40, E-mail: info@a-enter.si**

 METREL® Mehanika
sestavni deli in naprave

METREL Mehanika d.o.o.
Ljubljanska cesta 80,
1354 HORJUL
SLOVENIJA

Tel.: +386 (1) 7558-200
Fax.: +386 (1) 7558-226
http://www.metrel-mehanika.si
E-mail: mehanika@metrel.si

Smo uspešno podjetje z več kot 40-letnimi izkušnjami pri izdelavi kovinskih polizdelkov. Proizvodnja poteka v novozgrajenih prostorih s sodobno opremo. Zaradi rasti in tehnološkega razvoja podjetja vas vabimo, da se nam pridružite.

Zaposeliti želimo nove sodelavce:

Operaterja za CNC krivljenje

IV. ali V. stopnja izobrazbe strojne smeri delovne izkušnje na podobnih delih

Operaterja za CNC struženje, rezkanje

IV. ali V. stopnja izobrazbe strojne smeri delovne izkušnje na podobnih delih

Delavce za razna kovinarska dela

z znanjem obdelave pločevinastih izdelkov

Delavce za priučitev

za razna dela v proizvodnji

Ponujamo ustvarjalno delovno okolje, stimulatívno nagrajevanje in dobre možnosti za strokovni razvoj.

Prijave z opisom delovnih izkušenj ter dokazila o izpolnjevanju pogojev pošljite v 15 dneh po objavi na naš naslov METREL MEHANIKA sestavni deli in naprave d.o.o., Ljubljanska cesta 80, 1354 Horjul. Informacije na telefon 7558 302 ali 7558 - 357.

Rok prijave velja od 22. septembra 2006 naprej.

VODENA REKREACIJA

AEROBIKA

pilates, HI-LO, step, TNZ...

VODNA AEROBIKA

PLESNI TEČAJI

JUTRANJA TELOVADBA

VAJE ZA HRBTENICO

TEČAJI BADMINTONA

TAI CHI TEČAJ

TELOVADBA ZA SENIORJE

Vpis konec septembra!

Info: Recepcija GRC Zapolje, Logatec

01 / 7591 170

031 88 7777

www.grc-zapolje.si

BAZEN GRC ZAPOLJE, Logatec

**BREZPLAČNO UVODNO TESTIRANJE OTROK ZA
VPIS V TEČAJE PLAVALNE ŠOLE ŠČUKA:**

Ponedeljek, 25.9.2006,

Četrtek, 28.9.2006,

ob 17. uri,

Sobota, 30.9.2006,

ob 9. uri

Info: Recepcija GRC Zapolje, Logatec

01 / 7591 170 051 423 099

www.grc-zapolje.si

URNIK BAZENA

or., sre., pet.: od 15. do 22.

Pon., čet.: od 20. do 22.

Sob., ned.,

prazniki: od 9. do 22.

URNIK SAVN

Pon., tor., čet.: od 16. do 22.

Sre., pet.: od 12. do 22.

Sob., ned.,

prazniki: od 9. do 22.